

(Tretja dopolnjena in predelana izdaja)

EVANGELIJ LJUBEZNI (III)

**(Resne opombe glede krščanske
Ljubezni do bližnjega)**

Tematska Knjižica

št. **21**

..... VSEBINA

*Obzirnost do slabosti drugih ljudi... Poziv k blagosti in potrpežljivosti
Škodljive posledice jeze in razburjenosti...*

»Resne opombe glede krščanske Ljubezni do bližnjega...« (BD 4096)	3
»Obzirnost do slabosti drugih ljudi...« (BD 2148)	3
»Blagost in potrpežljivost... Učinek na bližnjega...« (BD 1910)	4
»Ljubezen do "bolnih duš"...« (BD 7711)	5
»Opomba glede prakticanja samokontrole... Blagost... Miroljubnost...« (BD 1003)	6
»Opomnik na blagost, miroljubnost in Ljubezen...« (BD 1578)	7
»Strasti (<i>Silovitost</i>)...« (BD 0443)	8
»Učenje potrpežljivosti... Delo v onostranstvu...« (BD 2498)	9

*Opozarjanje na miroljubnost in združitev...
Razdor... Nevarnost brezčutnosti...*

»Opozarjanje na združitev... Miroljubnost... Ljubezen...« (BD 0548)	10
»Resno opozorilo (<i>Razdor in neljubeznivost</i>)...« (BD 0720)	11

Ne maščujte se, ampak na zlo vrnite z dobrim...

»'Moje je maščevanje...' Maščevanje...« (BD 1029)	12
»Moje je maščevanje...« (BD 1753)	13

Sovraštvo...

»Ljubezen... Sovraštvo...« (BD 0765)	14
»Sovraštvo in njegove posledice...« (BD 2810)	15

Ljubezen do sovražnikov...

»Simpatija in antipatija...« (BD 8306)	16
»Razmišljati in delovati pravično... Ljubite vašega sovražnika...« (BD 5432)	18
»Dela Ljubezni do sovražnika...« (BD 0605)	19

Odpuščanje...

- »*Odpusti nam naše grehe...*« (BD 5428) 21
»Molitev za pomoč duhovnih bitij... Pokora in odpuščanje greha...« (BD 0684) 22

Ne sodite...

- »Ludendorfova smrt...« (BD 0232) 24
»Občutek za pravico... Obsojanje bližnjega...« (BD 1869) 25
»Ljubite eni druge...« (BD 7811) 26

Nepristranska Ljubezen...

- »Veza Ljubezni mora povezovati vse brez razlike...« (BD 8711) 27

Pravično razmišljanje in delovanje...

- »Pravično razmišljanje in delovanje...« (BD 1776) 29
»Pravica in pravičnost... Pogumno zastopanje in zavzemanje...« (BD 2392) 30
»Pravičnost...« (BD 3224) 31
»Pravičnost...« (BD 7326) 32

Bodite usmiljeni!... Razlaga Božjega usmiljenja...

- »Božje usmiljenje...« (BD 6352) 33
»Usmiljenje...« (BD 5943) 34
»Usmiljenje...« (BD 6017) 35

Usmiljenje do ljudi v duševni in telesni težavi...

- »Sočutje... Bolni in slabotni ljudje...« (BD 1032) 36
»Blagor usmiljenim...« (BD 3460) 38

Delo na sebi... Sadovi... Strnjene zapovedi... Knjiga življenja...

- »Po njihovih sadovih jih boste prepoznali... Duhovna lenost...« (BD 0451) 39
»Zapoved Ljubezni...« (BD 6183) 40
»Knjiga življenja... Strnjene zapovedi...« (BD 0449) 41
»Avtobiografija« - Bertha Dudde 42

*Obzirnost do slabosti drugih ljudi... Poziv k blagosti in potrpežljivosti...
Škodljive posledice jeze in razburjenosti...*

Bertha Dudde, št. 4096, 3. avgust 1947

RESNE OPOMBE GLEDE KRŠČANSKE LJUBEZNI DO BLIŽNJEGA...

Prepoznajte vaše slabosti in jih poizkušajte odstraniti... nikar ne postanite nepotrpežljivi, ko bi se morali postaviti v položaj drugega človeka, in bodite prizanesljivi... nikar ne prizadenite njegovih občutkov in resno dojemite zapovedi Ljubezni, ko vaš bližnji potrebuje vašo aktivno pomoč ali spodbudne besede... Ne dovolite kakršnegakoli razloga za razpravo, ampak dobrodušno poizkušajte najti soglasje. Vzemite Mene za primer, Jaz, Ki sem k vsem ljudem pristopal z ljubečim srcem, da bi jih pridobil, tako da bi morali tudi vi vedno poizkušati osvojiti srce druge osebe. Nič, kar bi lahko prebudilo Ljubezen, ne bi smelo ostati neizkoriščeno, ker se popolno razumevanje slabosti druge osebe lahko kaže (*manifestira*) edino v Ljubezni, tako da bi moral vsak izmed vas to storiti drugemu. Ne dovolite, da bi kakršnakoli priložnost ostala neizkoriščena, ne da pri tem ne postrežete s prijazno besedo ali z Ljubeznijo izpolnjenim delovanjem. Če se namreč izogibate prizadeti vašega bližnjega, če mu dajete notranji mir, boste vi dejansko naredili krščansko delo Ljubezni do bližnjega, ki pa vam bo koristilo, ker ga boste vi na ta način fizično in duhovno okrepli. On sam bo vzpostavil stanje Ljubezni; on bo v zameno začutil Ljubezen, pri čemer bo uspel izpeljati svojo Ljubezen v delovanje in bo obenem tudi zmanjšal svojo sebično Ljubezen... Bodite potrpežljivi ter nežni, krotki in ponižni, in vaše življenje bo postalo lažje, ker je Ljubezen najboljše orožje proti sovraštvu. Ljubezen odpušča in prenaša (*trpi*); ona daje in osrečuje; ona združuje srca; ona zdravi rane in ne bo nikoli ostala brez razumevanja za slabosti in napake druge osebe, pri čemer pa bo kljub vsemu na koncu zmagala, ker je Ljubezen moč, ki doseže vse, karkoli želi. AMEN

Bertha Dudde, št. 2148, 11. november 1941

OBZIRNOST DO SLABOSTI DRUGIH LJUDI...

Moder je tisti, ki ga ne jezijo slabosti drugih ljudi; tisti namreč, ki so takšni, so tudi sami šibki, pri čemer padajo na izpitu, ki jim je postavljen kot preizkušnja njihovega

potrpljenja in moči volje. Moč je namreč skrita v premagovanju samega sebe, tako da tistega, ki je močan, slabosti bližnjega ne bodo vznemirile, kakor mu one ravno tako ne bodo odvzele poguma ali pa ga spodbudile na nestrpnost. In tisti, ki samega sebe vzgaja v potrpljenju, bo tudi bližnjega lahko prepričal, če on naredi napako, pri čemer bo tako dobro vplival nanj. Vendar pa, če je njegovo bitje razburjeno, ne bo mogel nikoli doseči tega, ker potem tudi bližnji postane razburjen, zaradi česar se on tudi »opredeli« za nasprotovanje...

Človeku ni nikoli dovolj pogosto rečeno o potrpljenju, tako da se mora človek vedno kontrolirati, da nad njim ne bi zavladata sila, ki teži k njegovemu duhovnemu nazadovanju. Človeku pa grozi ta nevarnost samo takrat, ko je človek šibak, ker to šibkost izkoristi nasprotnik Boga, da bi človeka napeljal na padec. On ga želi spodbuditi na hudobno delovanje in razmišljanje, pri čemer je že samo majhna spodbuda dovolj, da on doseže svoj cilj.

Zato je potrebna nenehna budnost in nenehna borba s samim seboj. Človek se v borbi proti samemu sebi jača, medtem ko v borbi proti bližnjemu izgublja moč. To bi moral vedeti vsak in tudi temu primerno ravnati, če se znajde v situacijah, kjer mu je postavljena preizkušnja. On se mora zgolj boriti proti hudobiji, ker če temu ni tako, potem mora potrpežljivo poslušati (*ugotoviti v srcu*), kaj je to, kar ga spodbuja na nasprotovanje. On bo postal močnejši znotraj (*sebe*), tako da bo z obzirnostjo presojal slabost bližnjega, pri čemer bo duhovno dozoreval, ker človek napreduje navzgor samo po poti premagovanja samega sebe... AMEN

Bertha Dudde, št. 1910, 10. maj 1941

BLAGOST IN POTRPEŽLJIVOST... UČINEK NA BLIŽNJEGA...

Da bi se človek lahko oblikoval v blagega in ponižnega, si mora predstavljati dušo bližnjega, ki se nahaja v popolni bedi zaradi napačno usmerjene volje, pri čemer mora biti potem tej duši tudi pripravljen pomagati. Vi ljudje bi si morali vedno predstavljati to, da je ta duša v ujetništvu, tako da boste potem polni sočutja do teh ljudi, pri čemer boste gledali na to, da boste z njimi ravnali z vso Ljubeznijo in potrpljenjem, da bi spodbudili (*pravilno usmerili*) njihovo voljo, razrahljali okove duše in ji tako podarili večjo svobodo. Nepotrpežljivost in naglost povečujeta napačno voljo in duši vedno samo povzročata večjo bedo. Namreč samo dobra in dobrosrčna prizadevanja spodbujajo bližnjega na dobro delovanje, tako da mu je edino na ta način lahko dana pomoč, ko je njegova duša v težavi.

In duša je hvaležna vsem tistim, ki so ji pomagali razrahljati okove, ker bo sedaj vedno lažje preusmerila voljo k dobremu, medtem ko se ovoj okoli duše povečuje, ko se ji bližnji približa z neljubeznivostjo, ker le to samó povroči trdoglavost, kakor tudi celo neprijaznost. Čim duša (*ob*)čuti, da so se okovi razrahljali, se obenem tudi zmanjšuje njen odpor do tistega, ki mu je storil dobro. Okovi so namreč nasilje s strani nasprotnika (*Satana*), katere pa je vendarle mogoče razrahljati z dobro voljo. Ko bosta človeku ponujeni Ljubezen in potrpežljivost, se bo tudi volja usmerila k dobremu, ker ji dene dobro vse tisto, kar ima svoj izvor v Ljubezni, le da mora ona pri tem prepoznati Ljubezen kot takšno.

Vendar pa nestrpnost in naglost ne bosta nikoli prepoznavni kot Ljubezen in bosta v bližnjemu celo vzbudili vznemirjenost, kar pa duši povzroča ogromno težavo. Toda vi imate priložnost, da s svojim bitjem preženete to težavo, pri čemer boste z Ljubeznijo, dobrotljivostjo, potrpežljivostjo ter blagostjo povzročili nežne reakcije in tako prispevali k osvoboditvi duše od hudobnih (*zlobnih*) sil. AMEN

Bertha Dudde, št. 7711, 10. maj 1941

LJUBEZEN DO »BOLNIH DUŠ«...

Jaz sem vam dal eno zapoved: da Ljubite eni druge... To pa ravno tako pomeni, da se vsak nauči prenašati slabosti drugega, da on z veliko obzirnostjo prenaša šibke, da se on z Ljubeznijo trudi prinesiti mir, ko nastanejo nesoglasja (*prepiri*)... da si morate biti med seboj bratje, katere med seboj povezuje Ljubezen, ker ste vsi vi otroci enega Očeta. Vi ne smete pozabiti tega, da ste vsi vi Moje stvaritve, katere Jaz želim vzgojiti v otroke, pri čemer pa Jaz uporabljam vsa vzgojna sredstva... v kar ravno tako spada tudi to, da se morate vi naučiti biti potrpežljivi s tistimi, do katerih vi ne morete vedno čutiti Ljubezni... Toda vi se morate naučiti, da ne obsojate in da se ne jezite na njih... vi se morate naučiti biti prizanesljivi (*popustljivi*), ker so oni še vedno bolni v njihovih dušah, tako da morate biti vi usmiljeni do teh »duš«, ker se one same še vedno nahajajo v duhovni težavi, pri čemer pa so hvaležne za vsako majhno služenje v Ljubezni, katero vi dajete (*podarite*) dušam. Ljubezen pa bo vedno prebudila vzajemno Ljubezen...

Če torej vi dopustite, da ti ljudje padejo, za katere verjamete, da jih ne morete ljubiti zaradi njihovih napak in slabosti, potem je to isto, kot da ste bolnega človeka prikrajšali za vašo pomoč; duša je namreč bolna, vse dokler jo še vedno drži v ujetništvu tisti (*Satan*), ki še lahko negativno vpliva na človeka. Vi vsi ljudje posedujete Mojo Ljubezen... Ali ni potem tako, da se vi ravno tako lahko medseboj ljubite, ko veste, da vaš Oče ljubi vse Svoje otroke, pri čemer jih želi osvoboditi za Sebe? Mar ni tako, da vi

lahko ravno tako usmerite vašo Ljubezen k slabotnim, nepopolnim in pogosto tudi grešnim ljudem, ko veste, da so le ti še vedno močno omejeni (v ujetništvu)? Prizadevajte si, da jih osvobodite njihovih verig, pri čemer jih ne prikrajšajte za vašo Ljubezen... Bodite potrpežljivi, tako kot moram biti Jaz Osebno vedno znova potrpežljiv z vami in vašimi slabostmi, kateri ste vsi še vedno grešni, pri čemer vas omejujejo napake in slabosti... Namreč vsi ne živite Ljubezni na stopnji, da ste popolni, tako da moram biti Jaz ravno tako potrpežljiv z vami in vašimi slabostmi, pri čemer vas ne pustim, da padete...

Torej vi morate biti Moji otroci, ki vršijo Očetovo voljo... tako da morate vi predvsem *(kot najpomembnejše)* spoštovati zapovedi Ljubezni in biti složni med seboj... Razdor namreč slabo vpliva na način, da le ta vedno znova rojeva nov razdor, pri čemer tako sovražnik vaše duše vedno uspe najti novo področje napada. In vi morate vedno misliti na to, da sem Jaz Sam Ljubezen in da mora tisti, ki Mi želi pripadati, ravno tako ostati v Ljubezni... In ko ste izpolnjeni s hudobnimi mislimi, ko vašega bližnjega žalite in ste jezni nanj, se obenem tudi zmanjšuje stopnja vaše Ljubezni do Mene, Ki sem tudi njihov Oče, zaradi česar jih morate vi ljubiti. Tako da nikar ne vrednotite napačno vaše zemeljske naloge: Ostanite v Ljubezni, pri čemer vedno naredite to, da bo na vas prepoznaven samo Duh Ljubezni, tako da vi sami pričujete o tem, da ste združeni z Menoj. Vi morate namreč sejati Ljubezen, da bi tako tudi želi Ljubezen. AMEN

Bertha Dudde, št. 1003, 12. julij 1939

OPOMBA GLEDE PRAKTICIRANJA SAMOKONTROLE... **BLAGOST... MIROLJUBNOST...**

Naučite se obvladovati sebe in postanite blagi ter miroljubni, ker vam je vaš čas na Zemlji dan samo kot poizkusno obdobje, v času katerega morate vi doseči popolno zrelost, izuriti se in se oblikovati v korist vaše duše. Če vi najprej ne težite k temu, boste težko izpolnili vašo zemeljsko nalogo, ker vse vaše duševne težave izhajajo iz vašega lastnega pomanjkanja samo-kontrole. In zato poslušajte to, kar vam Gospodar Osebno sporoča:

Vi, Moji otroci na Zemlji se morate potruditi, da z Ljubeznijo ravnate eni z drugimi... Vi ste izbrali to življenje na Zemlji, pri čemer ste vedeli, česa vam primanjkuje. Vi imate veliko priložnosti, da se borite proti vašim slabostim in napakam, pri čemer pa morate ravno tako imeti dobro voljo, da izkoristite te ponujene priložnosti in da z nenehno samo-kontrolo vse bolj rastete v spoznanju in da premagujete vaše napake. Otroci

Moji, mislite o tem, s kako veliko potrpljenja sem moral Jaz vedno znova spregledati vaše slabosti, pri čemer pa se Moja Ljubezen vendarle ne zmanjšuje... Vzemite v poštev to, koliko več razlogov bi Jaz imel, da postanem nestrpen, toda kako Jaz vendarle z največjo potrpežljivostjo in usmiljenjem znova privijam k Sebi Svoje otroke in jim z Ljubeznijo odpuščam, ko so storili greh... vzemite v poštev to, da je Moje življenje na Zemlji zahtevalo ogromno potrpljenja do grešnega človeštva, ki pa pri vsem tem ni prepoznalo (*cenilo*) Moje Ljubezni, tako da je na vse dobro, kar sem naredil za ljudi, vrnilo z nehvaležnostjo in Mi navsezadnje povzročilo nepopisno trpljenje (*Psalm 35:12; 38:20*)...

Kako so Me samo poniževali, si izmišljali raznorazna mučenja in Me brez karšnekoli krivde izročili, da bom križan (*Janez 18:19-40; 19-1-30*)... Vendar pa sem Jaz s potrpežljivostjo vzel na Svoja ramena celo to največjo krivico, pri čemer pa nisem umaknil Svojega usmiljenja od tistih, ki so Me prizadeli... Jaz sem rotil Očeta na nebu, da jim odpusti njihove grehe (*Luka 23:34*), pri čemer se nisem obrnil stran in se oddaljil od človeštva, ampak sem jih poizkušal pridobiti s potrpežljivostjo in Ljubeznijo ter jim na ta način prinesiti svobodo.

Zato morate tudi vi ravno tako prakticirati vrlino sàmo-odrekanja. Ljudje morajo živeti za drugega, pri čemer si morajo samo prizadevati to, da eden drugemu olajšajo trpljenje, da boste tako postali popolni (*Matej 5:48*) in vašega zemeljskega življenja ne boste živeli zaman. In žrtvujte Mi vse vaše skrbi in bolečine, tako da boste postali blagi kot golobice, pri čemer boste medseboj komunicirali s potrpežljivostjo in Ljubeznijo; in vstopil bo mir v vaša srca... in Jaz vam bom pomagal, če vam bo grozila nevarnost, da bi se izgubili. AMEN

Bertha Dudde, št. 1578, 21. avgust 1940

OPOMNIK NA BLAGOST, MIROLJUBNOST IN LJUBEZEN...

Človeška duša je nenehno v nevarnosti, da se izgubi, vse dokler vi še vedno držite v sebi čustva, katerim primanjkuje Ljubezni. Zagotovo se je težko povzpeli v višine, če se reagira na pozive teme (*zla, sovraštva*), ko je Ljubezen potisnjena stran s sovraštvom, ko zla čustva zadušijo vse dobro v človeku, pri čemer on postane trdosrčen. Človek mora vedno stremeti k temu, da potrpežljivo prenaša slabosti bližnjih. On se mora naučiti biti blag in miroljuben. On mora neplemenite občutke spremeniti v Ljubezen in vedno samo misliti na svojo dušo, katero on zaradi pomanjkanja Ljubezni (*zaradi zlobe, trdosrčnosti*) pripelje do velike nevarnosti, pri čemer zavira njen razvoj. Vendar pa vam je zopet dana pravica do pomoči svetlobnih bitij; oni so namreč vedno poleg vas in

čakaj, da se jih pokliče in da se jim dovoli, da priskočijo na pomoč, ker človek sam nima moči, da bi se uprl skušnjavam. Človek se v svoji nestalnosti pogosto znajde v situacijah, kjer bi moral povečati njegov odpor, pri čemer pa mu pogosto spodleti, ker ne izkoristi pravice na moč, ki mu je ponujena. On nima moči volje, da bi bil dober, tako da si potem hudobne sile takoj vzamejo pravico nad njegovo voljo, in njihov vpliv je pogosto tako zelo katastrofalen, ker oni v človeku budijo občutek, ki jasno nosi pečat podzemlja. Oni uničujejo tisto dobro, kar je bitje zgradilo; oni naredijo, da človek nima volje, pri čemer ga poizkušajo onеспособiti za njegovo nalogo na Zemlji in mu tako dajo občutek nedostojnosti za Božansko milost. To za človeka pomeni korak nazaj, kar pa bi bilo potrebno v vsakem primeru preprečiti, ker se je potem veliko težje dvigniti iz globine. Rast v višino bo veliko lažja, če se človek začne vzpenjati iz globine, za kar pa je potreben izjemen napor, katerega duši pogosto primanjkuje, ker je ona nekoč sama sebi odvzela moč. Zato se morate zaščititi pred Satanovo pastjo, ker vam on na pot postavlja ovire, čez katere se spotaknete, tako da vas na ta način vleče stran iz prave poti (*vleče na stranpot*). Tedaj pa ste vašo dušo pripeljali v veliko nevarnost, ker ona doživlja boleče padec v globino, iz katere pa se ona sama le težko reši. AMEN

Bertha Dudde, št. 0443, 31. maj 1938

STRASTI (SILOVITOST)...

Strasti (*silovitost*) duši pogosto prinesejo tako veliko zmedo, da bodo potrebni dnevi, preden se bo duša osvobodila tega učinka, pri čemer je potem usoda te duše borba za moč. Vi ljudje na Zemlji, ne pozabite tega, da sami lahko veliko doprinesete k temu, da vaša čustva pripeljete do ravnotežja, če se le vedno zavedate tega stanja duše, ki je vzrok za bolečino in trpljenje. Človeka, ko je vznemirjen, takoj premagajo hudobne sile, pri čemer se trudijo razplamteti celotno sovraštvo in jezo, da bi tako, kolikor je le mogoče, oddaljile človekovo dušo iz prejšnje poti... tako da samo molitev za pomoč iz teh skušnjav oslabi njihovo moč.

Vsaka minuta vašega življenja bi vam morala služiti za to, da se iztrgate izpod oblasti teh sil tako, da neneho prakticirate blagost, ponižnost in potrpljenje. Torej tisti, ki svoji strasti dovoli svobodo, ne usmerja pozornosti na to... On se mora samo znova boriti, da bi se vrnil v prejšnje stanje, kar pa mu bo tudi uspelo z dobro voljo, vendar pa je duši priskrbel edinole nazadovanje. Zato se trudite, da najprej odložite vso silovitost (*naglost, jezo*)... da se v vsej blagosti izognete skušnjavam, ki prihajajo k vam, da jim tako preko tega pobegnete... ker ne glede na to koliko so majhne, pa so one pogosto vzrok za húdo jezo duše...

Vsaki zemeljski moči je dana oblast, da odloča z lastno voljo... če tako sedaj njeno ravnanje ni dobro in modro, potem bo morala ona sama nekoč odgovarjati; toda vi, ki ste podrejeni tej oblasti, se z vsemi močmi držite vsega... tako da boste iz tega vendarle izvlekli blagoslov, pri čemer boste obenem tudi lahko premagali to, kar se zahteva od vas, če vi rotite Gospodarja (*Jezusa Kristusa*) za potrebno moč. To Božanstvo je nenehno zaskrbjeno za vas, tako da pomaga tam, kjer vi prosite za pomoč. Zemeljski zakon mora ostati vodilna nit, vse dokler ne greši zoper Božje zapovedi in celotni Božji red. Gospodarjev glas je prodoren in bo prišel do izraza, ko pride čas za to; toda vi, ki živite na Zemlji, se držite Božje zapovedi, tako da boste z lahkoto izvršili vse in sledili vsemu, kar se posvetno zahteva od vas. AMEN

Bertha Dudde, št. 2498, 6. oktober 1942

UČENJE POTRPEŽLJIVOSTI... DELO V ONOSTRANSTVU...

Človeka je potrebno učiti potrpežljivosti, ker je ta vrлина naizbežno nujna, če duša želi v onostranstvu sodelovati pri delu Odrešenja. Duša se bo tam veliko bolj pogosto kot na Zemlji srečala z odporom, če ona želi tiste duše, ki nimajo znanja (*so v temi*) in ki trpijo, prepričati v to, da sprejmejo opozorila in učenje, tako da bo ona lahko edinole z veliko mero potrpljenja pridobila zase te duše in tako začela delati z njimi. Stanje trpljenja teh duš ne doprinaša k temu, da bodo one dovezetne (*da bodo želele sprejeti to učenje*), ampak one veliko bolj pogosto zavrnejo duše, ki jim želijo pomagati, ker jim še vedno primanjkuje potrpežljivosti, ker so nepopolne.

Vendar pa si že zrelejša duša ne sme dovoliti, da postane razdražljiva; ona mora z neumorno potrpežljivostjo vedno znova poizkušati vzpostaviti povezanost z njimi. Ona, polna Ljubezni, mora biti njihova podpora, pri čemer se mora truditi spremeniti njihovo začetno nenaklonjenost. Ona mora ponoviti vsak neuspešen poizkus in se tako vedno znova približati tem dušam, pri čemer jim mora pokazati njihovo žalostno stanje in jim obenem tudi dati predlog (*rešitev*) o tem, kaj morajo narediti, da bi se izboljšalo njihovo stanje.

Samo ogromno potrpljenje in velika Ljubezen prinaša uspeh. In ta uspeh bitju, ki pomaga, prinaša neizmerno srečo in ga spodbuja, da bo nenehno dejaven v duhovnem kraljestvu. Duša, ki enkrat okusi to srečo, ki je videla brezna v kraljestvu onostranstva, ne bo nikoli prenehala biti dejavna za osvoboditev teh bitij. Njihovo lastno stanje svetlobe jim omogoča, da to svetlobo (*spoznanje*) predajo dalje, pri čemer jih Ljubezen do nepopolnih bitij spodbuja na to. Vendar pa zrelejša duša, če želi zabeležiti uspeh, potrebuje zelo blago naravo (*značaj, čud*).

Zato je na Zemlji potrebno prakticirati potrpežljivost. Človek mora biti blag (*nežen*), miroljuben in nenehno pripravljen prinesiti pomoč bližnjemu; on bo namreč potem lahko izpolnil svojo nalogo v onostranstvu, ki je sestavljena iz tega, da pridobiva tisto, kar se je ločilo od Boga (*kar se je oddaljilo od Boga*) in da mu približa Dobrine (*Božjo Ljubezen, blaginjo*), kar pa je edino, ki ima vrednost v večnosti. AMEN

.....2.....

Opozarjanje na miroljubnost in združitev...

Razdor... Nevarnost brezčutnosti...

.....†.....

Bertha Dudde, št. 0548, 16. avgust 1938

OPOZARJANJE NA ZDRUŽITEV... MIROLJUBNOST... LJUBEZEN...

Vi, ki ste na Zemlji v stiku eni z drugimi, bi se morali naučiti biti med seboj složni... vi bi morali spoštovati in ljubiti eni druge; vi bi si morali med seboj deliti vaše skrbi in vložiti napor, da najdete medsebojno razumevanje. Vi vsi ste navsezadnje otroci vašega Očeta; vi vsi ste majhen del večnega Božanstva in ste glede na to vi vsi stvaritve Njegove Ljubezni... In če vi smatrate, da imate pravico misliti, da ste boljši od drugega, boste težko ustregli Bogu, ker bo to na vaši poti do popolnosti za vas postalo kamen spotike. Vi morate eni z drugimi vzpostaviti odnos, ki je v skladu z Božjo voljo... Vi boste dejansko poželi veliko več Ljubezni tam, kjer posejete Ljubezen, pri čemer se bo vsako srce, katerega boste srečali, usmerilo k vam z Ljubeznijo, kar pa vsakič lahko pomeni to, da ste premagali samega sebe, pri čemer je tako prednost za vašo dušo nadvse dragocena. Ljubezen do bližnjega je potrebno razvijati (*negovati*), tako da ne sme biti nikoli zanemarjena ali celo podcenjena, ker bo vaša lastna moč rasla toliko, kolikor jemljete v poštev vašega bližnjega. Zaradi tega ne dovolite, da se med vami pojavi razdor (*nesloga, razprtije*); živite v Ljubezni in stremite k temu, da bo vse uravnoteženo z Ljubeznijo in da drugi osebi ne dajete nikakršnega povoda za neljubeznivost. Vaša celotna narava bi morala postati čista Ljubezen, zato morate vi poskrbeti, da vedno dajete Ljubezen, da bi prejeli še več. In ne sodite, da tako vi ne boste sojeni... vedno znova bi morali imeti v mislih teh nekaj Besed, če vam grozi nevarnost, da bi sodili vašo bližnja človeška bitja...

Vsakdo ima napake in slabosti, vendar pa se mnogi niti ne zavedajo tega in so zaradi tega prevzetni do drugih. Vendar pa bo vsak tisti, ki prakticira blagost (*popustljivost*),

tudi k takim bližnjim človeškim bitjem pristopil z največjim potrpljenjem ter miroljubnostjo, pri čemer bo odgovornost za sodbo prepustil Gospodarju; On bo namreč Sam poskrbel, da bodo tudi oni prepoznali Njegovo moč in tako prenesli poslednje breme njihovih življenj globoko ponižni... Vendar pa morate vi sami vedno samo izpolniti vašo nalogo z največjo Ljubeznijo, ki je sestavljena iz tega, da se združite med seboj... da se ne ozirate na pomanjkljivosti druge osebe, ampak si edinole prizadevate služiti Gospodarju v vsemu, kar delate, da boste tako vzpostavili odnos, ki služi edinemu namenu, da se vašim bližnjim človeškim bitjem oznani Božje kraljestvo... in vsi vaši naporji bodo uspešni, če vi samo uresničite to, da je resnična (*prava*) Ljubezen vedno vaša gonilna sila. Če vložite napor, da dajete Ljubezen, bo le ta padel na dobra tla, pri čemer bo tako v zameno prebudil Ljubezen... vendar pa Ljubezen ne more nikoli uspeti tam, kjer je razdor, ampak le ta zagotavlja hudobni sili še večji vpliv... Zaradi tega se poizkušajte vzdržati vsakršne neljubeznivosti, če se želite združiti s Tistim, Ki je Resnična Ljubezen Osebno (*1 Janez 4:8, 16*). AMEN

Bertha Dudde, št. 0720, 24. december 1938

RESNO OPOZORILO (RAZDOR IN NELJUBEZNIIVOST)...

Jaz ne morem vstopiti tja, kjer v srcu vlada razdor, ker gospodar hiše ni pripravljen za Moj prihod. In zato vam svetujem, da najprej očistite vaša srca in iz njega preženete vse občutke neljubeznivosti, ker le ti vsebujejo seme zla (*hudobije*). Vi morate vložiti resen napor, da upoštevate Moja opozorila, če želite, da vam bo podarjena milost, da prejmete Mene in Mojo Besedo. Vi boste prejeli tako veliko brezštevlnih namigov, na katere bi morali usmeriti pozornost in izpolniti pričakovanja, tako da bo vaše srce vedno premagalo tisto, kar se vam v tem trenutku zdi, da je nemogoče premagati. Občutek hrepenenja po Meni je vedno znak Moje Ljubezni polne dejavnosti v vas... Da pa bi bilo le to (*hrepenenje*) izpolnjeno, morate iz vašega srca pregnati vse, kar nima veze z Ljubeznijo... Vi morate znotraj vas negovati samo svet in čist občutek Ljubezni, pri čemer morate prezirati vsak nečist občutek, ker bo le ta samo povečeval vašo oddaljenost od Mene...

Vsak živi njegovo lastno življenje, pri čemer je prevzet z njegovim lastnim stališčem, tako da je potrebno vzeti v poštev in ceniti vsako naravo (*značaj*), zaradi česar mora vsak prenašati svojega bližnjega z neumorno potrpežljivostjo in se poizkušati prilagoditi njegovi naravi. In če mu ne uspe tega narediti, Me mora on prositi za Mojo milost in pomoč, da bo tako on prejel moč, da se povzpne iznad samega sebe; on bo izšel kot zmagovalec nad vsako majhno življenjsko muko in težavo pod pogojem, da ima Ljubezen vedno vladajoč položaj znotraj njega. Jaz vas postavljam ravno v to

področje dejavnosti, da bi vi dozoreli in kontrolirali slabosti ter napake, ki so v vas. Kako veliko morate biti vi dejavni, da postanete potrpežljivi, če želite postati dostojni Mojega potrpljenja... In kako veliko Ljubezni morate vi dati vašim bližnjim ljudem, če želite, da bo Moja Ljubezen vedno prisotna z vami...

In zato morate biti vi med seboj vedno združeni z Ljubeznijo; vsak bi moral z Ljubeznijo (po)skrbeti za drugega, tako da nikar ne postavljajte ovir med vami, ker so vse te majhne skušnjave samo sredstva do cilja... Kako lahko postanete popolni, če se ne naučite obvladati (*premagati*) sebe... Ostanite v Ljubezni, če želite ostati v Meni (1 *Janez 4:16*); spoznajte sebe, tako da boste potem tudi poznali Mene in sebe oblikovali tako, da boste dostojni Mojega blagoslova. AMEN

.....3.....

Ne maščujte se, ampak na zlo vrnite z dobrim...

.....†.....

Bertha Dudde, št. 1029, 29. junij 1939

»MOJE JE MAŠČEVANJE...« MAŠČEVANJE...

»**Moje je maščevanje...**«, govori Gospod... in glede na to vi ne bi smeli zahtevati maščevanja, temveč bi namesto tega morali vložiti napor, da na zlo vrnete z dobrim in da ne razmišljate o tem, kako se lahko maščujete zaradi vam storjene krivice. Namreč vsak tisti, ki trpi krivico in nikoli ne neguje maščevalnih misli, ima blag (*popustljiv*) in potrpežljiv značaj, pri čemer si njegova volja prizadeva odstraniti krivico tako, ko ne stori ničesar, da bi dosegel zadoščenje za samega sebe. To pa za dušo pomeni ogromen napredek... Zagotovo je zelo težko prenesti to, da nepravilno ravna s teboj, da pa se vseeno do sovražnika vedeš z Ljubeznijo, vendar pa to prinaša izredno velike koristi... Človeško bitje mora vedno misliti na to, da vsakršen občutek maščevanja dušo ovija v mrak, da le to ne more nikoli prinesiti svetlobe in jasnine v človekovo dušo tam, kjer še naprej ostaja prostora za misli o maščevanju za zlo, ki ga povzroči druga oseba. Tovrstne misli bodo namreč neizbežno vodile do občutka neljubeznivosti (*krutosti*) in s tem do duhovne šibkosti. In če človeško bitje sebi ne zaustavi takšnih misli, ono ne more biti dejavno v Ljubezni. Sovraštvo namreč pomeni dati spoštovanje nasprotniku (*Satanu*)... Vsak, ki živi v sovraštvu do njegovega bližnjega, je že podaril vsakršno pravico hudobni sili, da vlada nad njim. Vsakršen občutek sovraštva in maščevalnosti mora biti izgnan iz srca, ker bo le ta vodil do drugih nečistih misli; kakor velja tudi obratno, da se bo iskren (*prisrčen*) ter blag značaj vedno ukvarjal samo s tem, da

nikomur ne stori nič slabega in da mora biti vsakršna krivica (*nepravičnost*) prepuščena odgovornosti Božanskega Gospodarja Osebn. Edino Gospodar namreč lahko presodi krivdo dveh partnerjev, kakor tudi to, kar je dalo povod za sovraštvo. Zaradi tega, če je očitno to, da v zemeljskem življenju prevladujeta sovraštvo in razdor, mora človeško bitje najprej poizkušati odstraniti te slabe navade... Za človeka ni dovolj, da se nestrpnost izogiba prepiru... on mora ciljati v to, da se prilagodi drugi osebi, kjer je to mogoče in da spremeni sovražne občutke v nasprotno. Uspeh takšnega namena s bo pokazal izjemno koristen; celotno sovraštvo se bo končalo, ker bodo Ljubezen, nežnost in potrpljenje zavzeli njegovo mesto. In človek bo doživel nek notranji občutek zadovoljstva, če poizkuša, kjer je to mogoče, z orožjem Ljubezni odstraniti vso krivico, katera mu je povzročena... Ljubezen onesposobi vso jezo, maščevalnost in spodbudo na maščevanje... Ljubezen je zmanjšala občutek trpljenja ter krivice in ne bo nikoli mislila na maščevanje; ona namreč stremi k duhovni popolnosti, pri čemer pa mora biti najprej izključena vsaka poniževalna misel. In Gospodar se bo nastanil tam, kjer se človeško bitje dvigne iznad samega sebe in kjer se je srce spremenilo v Ljubezen, nežnost in potrpljenje, ker je to neizbežen temeljni pogoj za Gospodarja, da se On razodene in tako obenem tudi prakticira potrpljenje z Njegovimi otroki... Človeško maščevanje in povračilo (*kazen*) nista dovoljena tam, kjer se duša želi osvoboditi njenih okovov... zato se izročite Gospodarju, ker je On Sama čista Ljubezen, tako da bo izterjal povračilo v skladu z zakonom Ljubezni... Na enak način pa se morate ravno tako potruditi, da ste med seboj dejavni v Ljubezni, tako da vedno in za vekomaj izpolnite voljo Gospodarja, Ki vas opozarja na to, da neljubeznivosti vaših bližnjih človeških bitij ne sodite pregrobo. AMEN

Bertha Dudde, št. 1753, 27. december 1940

»MOJE JE MAŠČEVANJE...«

Želja po maščevanju je nepravilna pred Bogom; potem bo namreč bitje razdeljevalo krivdo, ker je v sebi odprlo pot za zlobno poželenje in v srcu ni več čisto. Vsak občutek neljubeznivosti je ovira za vzpon (*napredek*), medtem ko notranja borba pomeni napredek. Čim je človeško bitje sovražno nastrojeno do bližnjega človeškega bitja in premišlja o maščevanju, se on izroča hudobni sili, pri čemer se mora podrediti njeni volji, katere namen pa je vedno ta, da poveča neljubeznivost. To pa stanje njegove duše postavlja v tveganje; ko je namreč enkrat popustil sovražnikovemu poželenju, bo on zelo težko dejaven v Ljubezni, ker misel o maščevanju zastruplja njegova čustva (*občutke*). To, kar mu je storilo njegovo bližnje človeško bitje, je veliko manjše od tega, kar on sedaj povzroča samemu sebi. Greh njegovega bližnjega je bil namreč ta, da mu je povzročil fizično (*telesno*) škodo. Vendar pa on škoduje svoji duši, pri čemer ji z

vsakim delom neljubeznosti nadene nove okove. On na ta način nima druge koristi razen te, da zadovolji njegov občutek maščevanja, pri čemer se tako izroča kontroli tekmeца (*Satana*). Potem pa je vrniti se k dejavnostim Ljubezni izjemno težko delo in je lahko mogoče edino takrat, ko se začne zavedati njegovega greha in se zaradi tega pokesa. Maščevalna oseba je torej zadovoljna s svojim delovanjem, tako da je zelo daleč od kesanja. Človeško bitje bi moralo na zlo vrniti z dobrim (*Rimljanom 12:19-21*). Na ta način bo on oslabil hudobno silo, pri čemer si bo pridobil Ljubezen in osvobodil sebe, kakor tudi njegovega tekmeца vpliva zla, ker bo njegov tekmeц to doživel kot koristno delo pod pogojem, da ni popolnoma trmast in da mu bo žal za to, kar je storil. Maščevanje je torej Božja odgovornost; Bog je namreč pravičen, tako da On dejansko maščevanje uporabi glede na zaslugu... On gleda v srce človeškega bitja, pri čemer nič Mu ne ostane skrito. Njegova volja je prevzgojiti ljudi in jim omogočiti, da dojamejo njihovo napačno delovanje (*da se začnejo zavedati napak*). Vendar pa On ravno tako blagoslavlja tiste, ki potrpežljivo prenašajo (*trpijo*) hudodelstvo druge osebe, ne da bi se pri tem upirali oz. ne da bi pri tem razmišljali o maščevanju. **»Moje je maščevanje...«**, govori Gospodar... On na ta način oznanja Njegovo voljo, da odgovornost za maščevanje prepustite Njemu, da tako ne povzročite škode vaši duši, katera pa bo veliko večja od te, ki vam jo sploh lahko kdajkoli povzroči vaše bližnje človeško bitje. AMEN

..... 4

Sovraštvo...

..... †

Bertha Dudde, št. 0765, 31. januar 1939

LJUBEZEN... SOVRAŠTVO...

Otrok Moj, poglej! Jaz sem prišel, da z razširjenimi rokami srečam tiste izmed vas, ki želite sprejeti Moje darove. Hrepenenje vaših src vam bo posredovalo Mojo Ljubezen. Moja Ljubezen do vas se kaže v vašem hrepenenju po Meni, kar pa bo obenem tudi vaše stanje (*usoda*) v onostranstvu; vi boste nenehno hrepeneli po Meni in Moja Ljubezen vam bo podarila izpolnitev brez konca. Poglej, postavil sem Ljubezen v vaše srce, da boste tako vi nekega dne uživali v blaženosti, ko bo izpolnjena vaša Ljubezen. Vendar pa sem Jaz v vas postavil tudi nasprotno spodbudo (*impulz*), ker vi lahko edino preko premagovanja te spodbude dosežete stanje blaženosti. Zaradi tega bi se moralo vaše prizadevanje na Zemlji nanašati predvsem na borbo proti sovraštvu, močnemu

občutku sovražnosti; sovraštvo namreč zastruplja vašo dušo na zelo uničevalen način... sovraštvo uničuje vse, kar je ustvarila Ljubezen...

Človek z občutkom sovraštva v njegovem srcu ne bo mogel nikoli doseči popolnosti, ker je navsezadnje sovraštvo sestavni del zla... Sovraštvo je za dušo tako pogubno in tako neizmerno depresivno... ono je najhujše zlo... ono je sovražnik vsakega dobrega stališča... ono je pregreha, ki zaduši vse, kar je dobro in plemenito... ono je izvor greha... Srce, ki je podleglo sovraštvu, je nesposobno za kakršenkoli plemenit občutek... Tam, kjer vlada sovraštvo, ni moč prakticirati niti ene vrline. Ponižnost, blagost, odpuščanje in usmiljenje... so popolnoma tuji pojmi v srcu, katerega kontrolira sovraštvo. Oseba namreč nima popolnoma nikakršnega znanja o Ljubezni, ki pa je nujno, če navsezadnje on želi živeti kreposten (*čist, čednosten*), dober in Bogu prijeten način (*življenje*).

Oseba lahko prepozna strašne učinke sovraštva v onostranstvu... kako je le to izobličilo dušo nekoga, ki je bil pod vplivom sovraštva v njegovem zemeljskem življenju. Če bi le upoštevali to, da si nasprotna sila pridobi popolno kontrolo nad zemeljskim otrokom, ki sovraži, tako da bo on vse težje pobegnil tej sili in njenemu vplivu in da bo on tudi vse težje ponovno našel pot nazaj k Ljubezni, in da takšno osebo ne more rešiti nobena druga stran, če on iskreno ne stremi k temu, da se osvobodi izpod sile zla. Vse dokler se on ne odmakne od tega vpliva s trdno namero, da izkoristi Ljubezen (*da se trudi živeti v Ljubezni*), bo izjemno težko postal svoboden.

Zagotovo je razumljivo to, da je človeško bitje pogosto tako rekoč pahnjeno v občutek sovraštva, ko on opazuje in ocenjuje brezobzirnost drugih ljudi, ko opazuje njihovo nepravičnost in navidezno uspešno delovanje. Vendar pa si mora on zapomniti to, da na nebu obstaja Bog, Ki bo ob pravem času povrnil za vsako krivico (*hudobijo*)... On se mora ravno tako zoperstaviti temu z dejstvom, da je Jezus Kristus z Ljubeznijo odpustil celo tistim, ki so bili krivci za Njegovo smrt in da ni v Njem niti v enem trenutku prevladal občutek maščevanja, ampak je On vedno edinole poln Ljubezni, z razumevanjem in sočutjem reagiral na ravnanje zemeljskih otrok. Ljubezen bi navsezadnje morala poraziti sovraštvo, tako da morajo otroci na Zemlji ravno tako vložiti napor, da zadušijo občutek sovraštva, ko se on začinja pojavljati v človeškem bitju... in mu vedno vrniti edinole z Ljubeznijo, celo če je skušnjava prevelika na način, da čuti največje sovraštvo proti zatiralcu ljudi. Večina ljudi greši (*zaide s prave poti*); oni namreč mislijo, da so izjemno močni in verjamejo, da morajo na zelo nesramen način izraziti njihovo moč nad njihovimi podrejenimi. Vendar pa posameznik ne bi smel reagirati s sovraštvom, ampak bi se moral on namesto tega odločiti, da z Ljubeznijo poduči drugo osebo.

On bi moral najprej vzeti v poštev svojo lastno dušo, ki bi morala biti zaščitena pred nevarnostjo sovraštva. Njena borba je včasih tako izjemno težka. Vendar pa bo premagovanje te najbolj škodljive lastnosti dušo vodilo do popolnosti, ker je potem Ljubezen premagala tekmeča... Sovraštvo je postalo nenevarno in z močjo Ljubezni uničeno, tako da bo duša hvaležna za takšen napor, ker bo osvobojena britke bolečine (*trpljenja*). AMEN

Bertha Dudde, št. 2810, 12. julij 1943

SOVRAŠTVO IN NJEGOVE POSLEDICE...

Demon sovraštva zastruplja celoten svet... in ljudje so mu podložni. Torej sovraštvo uničuje, medtem ko Ljubezen oblikuje; in delo opustošenja Zemlje jemlje vse večji zamah, kolikor bolj divja sovraštvo med ljudmi. Celo Božje delo uničenja ne bo končalo (*zaustavilo*) tega sovraštva, temveč bo edinole ozavestilo posamezne ljudi, pri čemer bodo oni sedaj spoznali, komu so dovolili, da jih zatira (*oz. da ima oblast nad njimi*). Bog se manifestira zaradi nekaj takšnih in kaže Svojo silo ter Svojo moč. Večina pa jih še naprej živi v sovraštvu, pri čemer si vedno prizadevajo, da si zagotovijo sredstva, ki rojevajo sovraštvo, ki pa razvema vse več sovraštva. Sovraštvo je namreč povečana neljubezen (*neusmiljenje, neljubeznivost*); sovraštvo je najbolj grozna značilnost, ker ima nepopisno uničujoče posledice ne samo zemeljsko, temveč tudi duhovno, ker bodo preko njega uničeni ali pa resno ogroženi vsi plemeniti motivi. Demon bo človeka, ki živi v sovraštvu, premetaval sem ter tja. Njegovo prizadevanje je nenehno ogroženo, ker bo on vedno znova vržen nazaj, čim si on dovoli, da je zaslepljen s sovraštvom, ker se vedno znova predaja oblasti tistega, ki si edinole prizadeva, da prenese neljubezen na ljudi, pri čemer je njegova moč nad takim človekom velika in še toliko večja sedaj, ko celotno človeštvo živi v sovraštvu... In to mora pokazati duhovno nazadovanje, ki pa ima zastrašujoče posledice, v kolikor ljudje voljno (*poslušno*) izvajajo to, kar jim je sedaj naročeno od Bogu nasprotujoče sovražne moči... da uničijo vsako premoženje, da bi bližnjemu povzročili škodo. Božji nasprotnik se zavzema za to, da osvobodi vse duhove, katere je Bog pregnal v stvaritve, zaradi česar sta njegov namen in prizadevanje usmerjena edinole k temu, da uniči to, kar je nastalo preko Božje volje. Njegova volja in njegova moč torej ne zajemata del stvarstva, zaradi česar si on prizadeva prenesti svojo voljo na ljudi... On v njih vstavlja sovraštvo in jih preko tega spodbuja, da delajo to, kar je njemu nemogoče... uničiti stvarstvo... Tako on izkorišča njemu podložne ljudi kot njegove pomočnike. On vstavlja satanske misli v njih; on podpihuje sovraštvo v njih in jih tako spodbuja, da eni drugim povzročajo ogromno škodo. Ljudje poslušno vršijo to, na kar jih spodbuja največji sovražnik njihovih duš... Njihovi postopki vedno znova rojevajo sovraštvo in sovraštvo vedno nova dela

uničenja... Tako zastrupljeno človeštvo gre vse bolj proti propadu (*uničenju*), ker ono težko najde pot vrnitve do dejavnosti v Ljubezni. AMEN

.....5.....

Ljubezen do sovražnikov...

.....†.....

Bertha Dudde, št. 8306, 22. oktober 1962

SIMPATIJA IN ANTIPATIJA...

Vi na to, kar vas vedno spodbuja na duhovna vprašanja, morate prejeti odgovor, ker Jaz želim, da vi hodite v svetlobi (*da imate spoznanje*), kakor tudi da od Mene vedno prosite za svetlobo. Zato vam Jaz želim razložiti, kakšnim duhovnim tokovom ste vi izpostavljeni z vašimi bližnjimi in kako vplivajo na vas. Vi morate vedeti to, da so vsi ljudje, vse dokler dokler še vedno tičijo v nasprotnikovih verigah, omejeni, pri čemer bodo glede na njihovo stanje zrelosti, katerega pa določa edinole njihova stopnja Ljubezni, ravno tako pod vplivom Mojega nasprotnika (*Satana*), tako da oni bolj ali manj podležejo njegovemu vplivu, kar pa se ravno tako odraža na njihovo bitje. Zato je razumljivo, da se bodo podobni značaji (*narave, temperamenti, karakterji*) med seboj privlačili oz. človek vedno išče povezanost z bližnjimi, ki kažejo isti značaj. Te osebe se mu namreč dopadejo; one so mu simpatične, medtem ko ga osebe, ki imajo povsem drugačen značaj, odbijajo oz. so mu antipatične. Ta razlaga je torej najboljša in bo tudi vsakemu povsem razumljiva.

Vendar pa ravno tako obstajajo ljudje, katerih duše so bolj prosvetljene (*prečiščene*) že takrat, ko začnejo zemeljsko življenje kot človek, katere so se z večjo voljnostjo podredile vsem zahtevam v njihovem prejšnjem razvoju v stanju prisile, katerih odpor je že toliko popustil, da one začenjajo svoje življenje kot človek na višji stopnji zrelosti, zaradi česar tudi kažejo več Ljubezni... Ljubezen pa bo vedno blagodejno delovala na bližnjega, tako da bo celo tisto zelo nezrelo duhovno, katerega bližnji pogosto prikazuje, umirjeno preko Ljubezni, pri čemer je tako moč razumeti to, da iz prejšnjih izžareva (*atmo*)sfera, ki je imenovana kot simpatija in ki zelo blagodejno deluje na bližnjega, ker se takšen človek ne srečuje z odporom, tako da bo tudi vpliv vedno pozitiven, kateremu celo manj zreli ljudje dopuščajo delovanje, pri čemer si včasih povečujejo stopnjo Ljubezni. Ljubezen prebuja vzajemno Ljubezen... in do takšnega človeka, ki je poln Ljubezni, se bodo sovražno postavljali samo popolnoma nezreli ljudje, ki pa potem tudi nanj delujejo negativno (*antipatično*). Poleg tega pa se vsi ljudje

gibljejo v sferi, ki odgovarja njihovi zrelosti, katero pa ravno tako (*ob*)čuti tisti, ki je občutljiv (*senzibilen*). Če je namreč ta sfera gosta zaradi negativnih bitij (*negativnega duhovnega bistva*), potem je človek še povsem pod nasprotnikovim vplivom, tako da bo on tudi negativno deloval na tiste ljudi, ki so že bolj napredovali v njihovem razvoju... nikakršen sklad ne bo mogoč, ker se človek brani pred takšnimi tokovi, ki so v nasprotju z njegovimi prizadevanji in občutki.

Tako je simpatijo in antipatijo mogoče razložiti samo z duhovnimi tokovi. Vsak človek ima namreč svojo lastno sfero, katera mu godi, tako da vse, kar ni v skladu z njegovo sfero, negativno vpliva nanj... In zelo malo je tistih ljudi, ki imajo v sebi toliko Božje Ljubezni, da oni odpošiljajo zelo močno sevanje, katerega lahko (*ob*)čuti tudi nezrelo duhovno, pri čemer se tako ne bo na nikakršen način zavestno upiralo prejšnjemu. Razlike med značilnostmi karakterjev, ki so ravno tako posledica prejšnjih utelešenj, ravno tako določajo stopnjo naklonjenosti (*simpatije*) ali pa nenaklonjenosti (*antipatije*) med ljudmi... Namreč to, česar se je nekdo lahko že davno prej znanil, je lahko še vedno v veliki meri prisotno v drugemu, pri čemer daje povod za občutek notranje odbojnosti...

Če je Ljubezen v človeku že postala močnejša, potem bo on tudi potrpežljivo prenašal slabosti in pomanjkljivosti drugega, pri čemer se bo na najboljši način trudil vplivati nanj, kar pa je resnično (*v Resnici*) suženje bližnjemu, to je najbolj pomembno delo... Sfera Ljubezni nekega človeka namreč lahko spodbujajoče (*oživljajoče*) deluje na bližnjega, pri čemer znova prebudi Ljubezen v njem. Ker pa je Ljubezen edino sredstvo za osvoboditev od vsega zla, je tako potrebno tudi sovražniku prinesiti Ljubezen, tako da boste vi ljudje resnično živeli na Zemlji na blagoslov vaše okolice... Vam se ni potrebno umakniti od ljudi, ki vam niso simpatični, ampak si prizadevajte pozitivno vplivati na njih... in šele potem, če se oni negativno obnašajo do vas, se jim vi izogibajte, ker vas potem Moj nasprotnik preko njih želi pripeljati do padca, tako da potem tudi za njih še ni prišel čas, da oni lahko začnejo drugače misliti. Tako da vam potem lahko samo škoduje druženje z njimi, ker oni ne bodo ničesar sprejeli od vas ne glede na to, ali jim želite pomagati duhovno ali pa zemeljsko, ker potem Moj nasprotnik osebno stoji izza njih, kar pa vi tudi čutite, ko se vi umikate od takšnih ljudi, pri čemer Me prosite za zaščito pred njimi.

Duhovno v vas, vaša duša, je bolj ali manj pod vplivom takšnih tokov, ki pritekajo k vam od vaših bližnjih. In čim to duhovno doseže višjo stopnjo zrelosti, ga že začne nadlegovati Moj nasprotnik, ki si postreže z ljudmi, ki so mu še vedno podložni, tako da je potem edino razumljivo to, da se bo duša branila, ker se je ona osvobodila izpod sovražnika, pri čemer tako ne želi biti v stiku z njegovimi privrženci... Toda če ima sama duša veliko Ljubezni, potem bo tudi uspela pozitivno vplivati na nezrelega človeka, pri čemer se bo la te tudi predal, tako da je ona resnično dosegla veliko delo, katerega je uresničila Ljubezen, kateri pa je vse mogoče... Ljubezen je namreč moč, kateri se ne

more nobeden človek dolgo upirati, samo da je takšno Ljubezen le redko moč najti med ljudmi na Zemlji... Zato je težko ljubiti sovražnika, toda ni nemogoče, ker drugače Jezus ne bi učil Ljubezni do sovražnika, kar pa zahteva visoko stopnjo Ljubezni, katera potem obenem tudi prinaša veliko duhovno zmago tako za darovalca, kot tudi za prejemnika. AMEN

Bertha Dudde, št. 5432, 7. avgust 1952

RAZMIŠLJATI IN DELOVATI PRAVIČNO... **LJUBITE VAŠEGA SOVRAŽNIKA**

(Matej 5:44; Luka 6:35; Devteronomij 32:35 ... 5 Mz)

Morate razmišljati in delovati pravično. To vključuje, da vse ljudi srečujete z Ljubeznijo, ne da pri tem kogarkoli izvezmete; vsi ljudje so namreč Moji otroci, ki se morajo medsebojno ljubiti... tako da vi ne bi smeli prikrajšati za Ljubezen nekega človeka, medtem ko jo podarite drugemu, ker ne bi smeli soditi, če je nekdo izmed vaših bratov storil neko napako, ampak bi morali prepustiti sodbo Meni, ker sem Jaz resnično pravičen Sodnik. Vi zagotovo težko čutite enako Ljubezen do vseh ljudi, toda če vzamete v poštev to, da imate vi vsi samo enega Očeta, če vzamete v poštev, da je vse vas ustvarila Njegova Ljubezen in da Njegova Ljubezen vedno in za vekomaj pripada Njegovim živim stvaritvam, celo če Ga oni ne želijo spoznati... če se zavedate, da je vas same zajela Očetova Ljubezen in čutite, da ste v zavetju Njegove ljubeznive skrbi, potem ne bi smeli omejevati Ljubezni vašega Očeta, kar naredite, če delujete in razmišljate neljubeznivo o vaših bližnjih človeških bitjih, ki pa so navsezadnje ravno tako Moji otroci, katere Ljubim... Celotisti ljudje, za katere mislite, da jih ne morete ljubiti, imajo dušo, tako da je ona zelo pogosto vredna usmiljenja, ker vene v zelo težki duhovni težavi... in ravno zaradi tega je človeško bitje zlobno (*zoprno*) in zato v vas ne prebuja Ljubezni. Ko bi lahko videli težavo takšne duše, bi ji vi, če bi imeli samo majhno iskro Ljubezni v vas, želeli pomagati z najglobljim usmiljenjem in ne bi odnehali, vse dokler ne bi zmanjšali trpljenja te duše. Potem pa bi videli zgolj dušo, tako da se vam človeško bitje kot takšno ne bi več zdelo zoprno in bi mu nudili podporo kot popolnoma slepemu človeku, pri čemer bi pozabili vse, kar vam je storil. Vedno morate misliti na dušo bližnjega človeškega bitja, če on v vas ne more prebuditi Ljubezni... Trpljenja duše so nezamisljiva, in Jaz sem usmiljen do vsake duše in bi ji želel pomagati... Vendar pa ne morem posegati v njeno svobodno voljo; moram ji dovoliti, da gre po njeni lastni poti... vi ji torej lahko podarite Ljubezen in tako vplivate na človeka, da tudi on lahko v sebi prižge Ljubezen, da tako zmanjšate duhovno trpljenje njegove duše. Zato vi lahko pomagate tam, kjer sem Jaz dejansko nemočen in bi lahko

pripeljal v nevarnost človekovo svobodno voljo. In vi boste edinole pravično razmišljali, če pomagate vašemu človeškemu bitju, ki je še naprej omejeno z grehom, da doseže stopnjo, na katero ste se vi že povzpeli, ker ste prejeli pomoč Moje milosti, ko ste bili še šibki. In Moja milost želi ravno tako pomagati tistim, ki se še vedno nahajajo spodaj in so tako še vedno v ujetništvu Mojega nasprotnika (*Satana*)... In vi morate pomagati razrahljati (*njihove*) okove. Vi bi morali k Meni, k večnemu Očetu z Ljubeznijo pripeljati otroke, ki so se izgubili; vi bi jim morali pomagati najti to isto, kar ste vi našli preko Moje Ljubezni in Moje milosti. AMEN

Bertha Dudde, št. 0605, 6. oktober 1938

DELA LJUBEZNI DO SOVRAŽNIKA...

To, da ste dobri celo do vaših sovražnikov, vzemite kot pomembno, in vzemite si k srcu, da je že vsako najmanjše delo Ljubezni do njih trikratno blagoslovljeno... Ono vam pomaga odstraniti žrelo sovražnosti... ono je za vas same milost, pri čemer znova prebujajo vzajemno Ljubezen v tistih, do katerih ste dobri (*katerim storite dobro delo*). Zato prenesite žrtev premagovanja samega sebe. Imate dovolj časa in prostega časa, da se pripravite za takšno delo Ljubezni do bližnjega povsod, kjerkoli se znajdete v sovraštvu z njim. To vam bo sprva zelo težko, toda postopoma vam bo notranji glas olajšal vaše namere. Opogumil vas bo in ne bo odnehal, vse dokler ne izvršite dela Ljubezni... Tedaj pa obstaja edina nevarnost ta, da vi ne boste dojeli tega, kako neizmerno koristno je to delo Ljubezni. Če sovražnik ne želi priznati tega, da mu vaša Ljubezen koristi... potem obstaja možnost, da postanete malodušni, pri čemer boste kaj hitro odnehali od nadaljnjih del Ljubezni... pri čemer ravno tako ne boste verjeli, kako napačno je gledati na ta način. Vi ne prepoznate tako jasno duhovnega blagoslova, vendar pa ima le ta neizmerno vrednost za dušo, tako da vam bo nekoč izjemno žal za vsako mlačnost, za katero pa ste si sami krivi.

V duhovnem svetu se gre vedno za to, da se ljudje oblikujejo v miroljubna bitja, da premostijo sovražnost in da sovraštvu in medsebojno ne-Ljubezen (*pomanjkanje Ljubezni*) spremenijo v Ljubezen in dobroto. Kolikor je dragoceno medsebojno delovanje, toliko je neizmerno škodljivo to, ko ljudje delujejo sovražno eden do drugega. To uničuje vsakršno duhovno skupnost med ljudmi, pri čemer pa se duše, ki se oddaljujejo ena od druge, vedno trudijo, da prizadenejo ena drugo, pri čemer se tako globoko zapletajo v nasprotnikove mreže, da se jim je tako vse težje osvoboditi od tam in je mogoče samo z medsebojno uresničitvijo del Ljubezni. S sovraštvom v srcu je težnja navzgor povsem nemogoča, tako da je potrebno to najprej izkoreniniti... človek

mora poizkušati odstraniti iz srca vsakršno sovraštvo in jezo in potem v enaki meri vzpostaviti dober odnos.

Potem jim bo odobrena vsakršna pomoč, tako da jim je v času njihovega zemeljskega življenja zagotovljena pomoč dobrih duhovnih sil, ki jih ščitijo pred ponovnimi spori in tako tudi pred nazadovanjem duše pri njenem delu na sami sebi. Zato vedno spoštujte to Zapoved, da ljubite vaše sovražnike in da ste dobri do njih, tako da boste potem osvojili neizmerno duhovno bogastvo za večnost. AMEN

.....6.....

Odpuščanje...

.....†.....

Bertha Dudde, št. 5428, 4. julij 1952

»ODPUSTI NAM NAŠE GREHE...«

(Matej 6:12, 14-15)

Odpustite eni drugim, kakor sem Jaz odpustil vam (*Efežani 4:32; Kološani 3:13*)... Vi ljudje si še naprej preveč pogosto dovolite, da vlada sovraštvo; vi še naprej ne morete ljubiti vaših sovražnikov in jim odpustiti njihov dolg; vi se še naprej jezite na njih in jim ne želite dobro, in celo če jim ne želite zla, pa vi niste potrpežljivi in ste zelo vzkipljivi, če vas nekdo prizadene... zato ste še naprej zelo daleč od tega, da živite kot Jezusovi privrženci (*učenci*)... Ljubezen še ni postala dovolj močna v vas, da tako ne bi bilo nič več prostora za sovražne misli... Vi ne vidite brata v vašem bližnjem, ker bi mu drugače odpustili in tega, ko vas je prizadel, ne bi vzeli tako resno. Čeprav pa bi vam Jaz vendarle moral odpustiti vaše dolgove (*grehe*)... vi se navsezadnje ravno tako sovražno obnašate do Mene, ker bi bili drugače brez krivde...

Moja Ljubezen do vas je večja od največje, tako da vas bo vaša iskrena molitev za odpuščanje vaše krivde osvobodila od nje. Toda če vi želite prejeti Moje odpuščanje, pa Jaz vendarle od vas zahtevam to, da izpolnite pogoje, da tudi vi odpustite tistim, ki so zagrešili zoper vas (*Marko 11:25*)... Jaz to pričakujem, ker bi se vi morali navsezadnje trdno odločiti, da ne boste več grešili... toda da bi se vi lahko tako odločili, morate vi ravno tako ljubiti vašega bližnjega, ki je zagrešil zoper vas...

Vi morate ljubiti vašega bližnjega kot samega sebe... Ne bi ga smeli imeti za odgovornega (*ne bi ga smeli kriviti*) za nobeden greh, ker je vsaka sovražna misel

neprimerna za prebujanje vzajemne Ljubezni, medtem ko bo Ljubezen, ki jo dajete vašemu sovražniku, ravno tako prebudila pozitivne občutke v njem... Vsaka neprijetna (*grda, grozilna*) misel, ki je namenjena osebi, je prevzeta od hudobnih sil in prenešana slednji, kar pa ne more imeti nikakršne dobre posledice, ker hudobija vedno začinja edinole hudobijo, tako da bo glede na to vedno vrnjeno s hudobijo, ki pa kaj hitro povečuje moč zla in ima zato negativen učinek. Torej vi bi morali hudobijo (*zlobo*) srečati z ljubeznivostjo, da bi oslabili hudobijo in jo spremenili v dobro (*Rimljanom 12:17-21*)...

Vi bi morali širiti pozitivne misli in celo vašim sovražnikom želeči edinole dobro, ker na ta način preženete zlobne sile; dobre misli imajo namreč odrešujoče delovanje, pri čemer one umirjajo jezo in sovraštvo, v zameno prebujajo pozitivne občutke in so sposobne sovražnika spremeniti v prijatelja, ker ima moč Ljubezni vedno pozitiven učinek. Tako boste vi prejeli Moje odpuščanje samo tedaj, ko ste tudi vi odpustili vašim dolžnikom. Kako vam namreč lahko podarim milost, če vi še naprej sodite preveč ostro in imate sovražnike, ker sami vzdržujete sovraštvo? Če vam Moja Ljubezen odpusti vaše prekrške, potem mora tudi vaša Ljubezen popustiti...

Razmišljajte z Ljubeznijo o vaših sovražnikih. Odpustite tistim, ki so vas prizadeli (*užalili*) in vedno pustite, da bo Ljubezen v vas sodnik, pri čemer pa bo ona zagotovo želela odpustiti, ker kjerkoli je Ljubezen, tam ne morejo prevladati nikakršni občutki sovraštva in maščevanja. Tam sem Jaz Osebno. Jaz pa nikoli ne sodim brezobzirno; Jaz vam odpuščam vaše dolgove, kakor tudi vi odpuščate tistim, ki so zagrešili zoper vas. AMEN

Bertha Dudde, št. 0684, 26. november 1938

MOLITEV ZA POMOČ DUHOVNIH BITIJ... POKORA IN ODPUŠČANJE GREHA...

Pisano je: **»Pridite k Meni vsi, ki ste utrujeni in obremenjeni, Jaz vam bom dal okrevanje (počitek, okrepitev)...«** (*Matej 11:28*). Tisti, ki se počuti potlačen, vendar pa zaupa v Mojo moč, bo prejel ublažitev trpljenja, če le on v Mojem Imenu prosi Očeta za to. Ljubezen je največja na nebu in na Zemlji in Ona je sposobna uresničiti vse. In ta duhovni svet nenehno deluje v Ljubezni in v Moji volji, tako da vas bo ravno tako zaščitil pred vsemi nevarnostmi, ker duhovna bitja ne naredijo ničesar sama od sebe, ampak delujejo zgolj z Menoj ali skozi Mene. Torej tisti, ki se jim preda v zaščito, je zaščiten skozi Mojo voljo, ker je vse, kar Mi služi, združeno z Menoj... prežeto z eno

močjo in vodeno z eno voljo. In zato bo tisti, ki je zvest, ki najde zatočišče v Meni in v Moji zaščiti, šel zanesljivo zaščiten skozi zemeljsko življenje. Zato nikoli ne pozabite na vedno pripravljeno pomoč, pri čemer prosite zanj, tako da ne boste za nič prikrajšani... ko vi v največji globini srca mislite samo na odrešenje vaše duše, pri čemer pa bo potem blagoslovljen tudi vaš zemeljski trud, ker je Očetova milost neizmerna. Sedaj pa prejmi sledeče:

Vse, kar deluje proti Božjemu redu, mora delati pokoro (*dati nadomestilo*), ker je to greh zoper Boga in ljudi, če je delovanje tega greha usmerjeno proti ljudem. Človek bo sam prepoznal pravilen red. Toda če on kljub najboljšemu znanju sprevrže zakone Božanskega reda, on takorekoč nasprotuje najvišji moči in popolnosti, pri čemer se tako vse bolj oddaljuje od Večnega Božanstva, s katerim bi se moral on združiti. Njegovo grešno stanje ga toliko bolj oddaljuje od Duha Svetlobe, kolikor pogosteje on deluje proti Božjemu zakonu. Toda če on sedaj hrepeni po Božji Ljubezni in se usmerja k Resnici, se bo on trudil spremeniti način življenja in slediti Božjim zapovedim. On bo obenem tudi poskrbel za to, da bo dozorelo njegovo spoznanje, ker bo on preko nje prišel do tega, da je zagrešil zoper Božanske Ljubezni. On se bo z odvratnostjo in s kesanjem spomnil svojih grehov; svojega Stvarnika bo prosil za obzirnost, pri čemer se bo trudil, da se bori proti svojim slabostim, da tako zopet ne bi padel v staro krivdo. Potem pa bo prejel odpuščanje, ker je Oče na nebu blag in pravičen... On dovoli, da Njegova Ljubezen vlada tam, kjer zemeljski otrok dojame svojo krivdo, pri čemer moli za odpuščanje (*Luka 17:3, 4*).

Tako pa morate tudi vi odpustiti vašim bližnjim, ki so zagrešili zoper vas... Vi morate vedno dovoliti, da zgolj Ljubezen vlada, pri čemer ne smete zahtevati nadomestila, ker **»ne sodite, da ne boste sojeni...«** (*Matej 7:1*). In tako kot vi odpustite vašim sovražnikom, bo tudi vam odpuščeno; namreč tako kot vi merite, bo tudi vam izmerjeno (*Matej 7:2*). Vi morate usmeriti pozornost na vsako opominjanje in opozorilo srca, če vas le to spodbuja, da na zlo vrnete z dobrim; vi ste namreč neštetokrat naredili napako v življenju, toda vseeno prosite in pričakujete usmiljenje nebeškega Očeta... Zato morate biti vi usmiljeni in vedno samo z Ljubeznijo vrniti na tisto, kar vam je bilo storjeno. To bo namreč enkrat prineslo velik blagoslov, pri čemer bo vsa Ljubezen, ki je naredila, da selujete v skladu z Očetovimi zapovedmi, prinesla koristen učinek v onostranstvu, kjer pa imajo samo dela Ljubezni vrednost. Vsako sovraštvo in spodbuda za maščevanje je delež zla, katerega morate vi premagati, ker vam to zgolj zmanjšuje vašo duhovno moč in vam preprečuje vzpon (*napredek*), tako da bodo zgolj dela Ljubezni koristna za dušo.

Ravno tako pa si prizadevajte, da pridete do blagosova Božje milosti preko nenehne molitve za krepitev vaše volje, ker vam bo to ravno tako omogočilo, da boste sposobni delovati v smeri Božje volje in Njegovega večnega reda. Življenje pogosto ponuja

priložnosti, ki so lahko nevarne za dušo, ko je volja šibka, vendar pa močna volja premaga to nevarnost. Toda ko zemeljskega otroka spodbuja Ljubezen do Očeta, potem on zagotovo ne bo odnehal (*odpadel*) od prave poti, pri čemer bo znal živeti popolnoma v Božjem redu. Potem se mu ravno tako ne bo potrebno bati stroge sodniške roke Stvarnika, ker bo samo tisti, ki zavestno greši zoper Njegovih zapovedi, poklican na pokoro (*nadoknado, spravo*), in sicer glede na njegovo trdosrčnost. Gospodar je namreč blag Sodnik in odpušča vsako krivdo na Zemlji, ko je le ta prepoznana in ko se pokesa iz največje globine srca... On bo torej kaznil tiste, ki ne spoštujejo Njegovih zapovedi in Ga nikoli ne rotijo za odpuščanje. AMEN

.....7.....

Ne sodíte...

.....†.....

Bertha Dudde, št. 0232, 20. december 1937

LUDENDORFOVA SMRT...

»Po njihovih sadovih jih boste spoznali...« (*Matej 7:16, 20*). Otrok Moj dragi! Če imaš dobro voljo, potem moraš ravno tako poslušati notranji glas, ki te opominja. To ne bo vedno lahko, vendar pa te bo nenehni napor pripeljal do cilja... Kljub vsem skušnjavam moraš uspeti v tem, da k vsaki živi stvaritvi pristopaš z Ljubeznijo... sodbo o tem, kdo si zasluži Ljubezen in kdo ne, prepusti Očetu. On te bo blagoslovil, tako da ti ne bo nikoli žal za to... kljub temu pa moraš vedno ostati čista v srcu, in če ti bo težko, potem moli. Vi ljudje se sploh ne zavedate tega, kako zlahka lahko padete... zlo nenehno preži naokoli in poizkuša vstopiti v vaše misli, pri čemer je človeško bitje premetavano sem ter tja in zlahka izgubi njegovo povezanost z Bogom... Usmilite se vsakega bitja in obenem tudi rotite vašega Nebeškega Očeta, da se tudi On usmili... Krivda je velika... vendar pa je Božja Ljubezen večja... Otrok Moj, poglej! Mi ti dajemo ta nasvet, da se boš tako osvobodila ideje, da je tvoja sodba pravična... Vsak, ki dokonča njegovo življenje z vero v Boga, ima tudi pravico na Očetovo usmiljeno Ljubezen; toda kako ti veš, ali je Očetov glas vstopil v njegovo srce?... Poglej, Oče nenehno skrbi za zemeljske otroke... To, kdaj bodo oni dokončali njihovo življenje, je stvar Njegove volje, vendar pa se Nebeška Ljubezen do samega konca bori za vsako dušo. Vsak tisti, ki se še naprej predaja v Božje roke, bo prejel Njegov blagoslov. Zato bi morali vi priti h Gospodarju z dobro voljo in moliti eni za druge, pri čemer boste vi tako premagali nasprotnika. Pravilno razumite Gospodarjeve Besede: **»Karkoli ste storili enemu od teh Mojih najmanjših bratov, ste Meni storili...«** (*Matej 25:40*); in če se tako lahko dvignete iznad

vas samih in ljubite vaše sovražnike, boste vi ponudili to Ljubezen vašemu Gospodarju in Odrešeniku (*Jesusu Kristusu*), ker je to Njegova volja, da se vi ljubite med seboj, pri čemer pa Gospodar gleda v vaše srce. Vi morate misliti o ubogih dušah, ne da pri tem gledate v osebo... vi jim morate podariti milost molitve... vi morate prepustiti sodbo Očetu (*Matej 7:1*)... Samo nasprotnik se lahko popolnoma loči... Bog je namreč Ljubezen, tako da vse dokler Gospodar dovoli Njegovim otrokom, da živijo na Zemlji, je zemeljskemu otroku dana priložnost, da pride do spoznanja... Zagotovo se zdi, da je veliko borb proti sovražnim silam, ki trajajo za vekomaj. Vendar pa je moč Ljubezni večja, tako da je Bog v Njegovi Ljubezni modro uredil to, da ob času smrti človeško bitje vrne svoje misli nazaj vse do časa njegove mladosti in otroštva, tako da ti vtisi pogosto prosvetlijo duha... on tako prepozna delovanje Božanstva, in če zapusti zemeljsko življenje s tem znanjem, potem on ne bo brezupno prepuščen na milost in nemilost hudobnim silam... Zato nikar ne pustite te duše brez Ljubezni... nikar je ne prikrajšajte, ker bo ona dovolj težko trpela, čim se začčenja zavedati svoje situacije... Gospodar vam bo dal moč, da premagate sebe. AMEN

Bertha Dudde, št. 1869, 30. marec 1941

OBČUTEK ZA PRAVICO...OBSOJANJE BLIŽNJEGA

Človek mora v sebi imeti občutek za pravico, ker drugače nikakor ne more videti (*oceniti, presoditi*) očitnega brezsrčnega delovanja. Tisti, ki o sebi misli, da je toliko iznad drugih, da ne prenese nobenega nasprotnega mišljenja, ker misli, da je nezmotljiv, ne bo nikoli pravilno mislil, ker drugim ne daje enake pravice kot samemu sebi. Potrebno je narediti veliko razliko med ljudmi. Tisti, ki sebe podredi ostri kritiki, se bo ravno tako trudil, da vedno pravilno presoja druge ljudi. Toda tisti, ki zgolj išče napake na bližnjemu, pri čemer zase misli, da jih nima, bo vsak način delovanja gledal zgolj iz stališča arogance, zaradi česar je njegova presoja lažna. Vsak človek lahko naredi napako, vsak človek se lahko izgubi. Toda on mora prepoznati sebe osebno, ker se šele tedaj lahko bori proti svojim pomanjkljivostim (*napakam*) in tako postane boljši. Torej tisti, ki v sebi ne prepozna nikakršne napake, sploh ne teži k nikakršnemu izpopolnjevanju. Ko on deluje trdosrčno, se on tega sploh ne zaveda in se tudi sploh ne zmeni za to, zaradi česar ne more pravilno presoditi (*oceniti, videti*) svojega delovanja. Primanjkuje mu občutka za pravičnost. On bo vedno mislil to, da je njegovo osebno delovanje brez napak, pri čemer pa si bo vedno prizadeval, da bližnjega poniža že za najmanjšo napako. Človek se mora zavedati, da nima nikakršne pravice obtožiti bližnjega za neko neprimerno delo, vse dokler on sam ni na visoki stopnji moralnosti. Ko želi komu dati kritiko, mora pred tem vedno misliti o lastni nepopolnosti. Toda ko ima nekdo občutek za pravičnost, on ne bo tako naglo sodil svojega bližnjega, ker si bo

prizadeval, da se postavi v njegovo situacijo, pri čemer bo tako tudi imel razumevanje za slabosti in napake drugega. Toda da bi to lahko naredil, mora biti ravno tako iskren, pri čemer mora videti stvari takšne, kakršne so; ne sme previsoko ceniti sebe in bližnjega premalo, ker bo svoje lastne napake drugače ocenil od tistih svojega bližnjega, kar pa potem izključuje vsakršno pravilno razmišljanje in presojo. Izjemno je dragoceno biti oster in kritičen pri presoji samega sebe. Človek tako ostaja zvest samemu sebi in pri tem ne povzroči nikakršne krivice bližnjemu iz sebičnosti na način, da krivično obsodi delovanje drugega in sebe postavi iznad njega. Zato mora človek najprej pogledati (*presoditi, preveriti*) samega sebe in svoje delovanje, preden lahko daje kritike svojemu bližnjemu in se kot sodnik postavi iznad njega. AMEN

Bertha Dudde, št. 7811, 30. januar 1961

LJUBITE ENI DRUGE...

Eden je zakon, ki velja za vse vas: da morate ljubiti eni druge in na ta način dokazati vašo skupno povezanost z Menoj. In celo če vas vznemirja misel, da nimate notranje povezanosti z vašim bližnjim človeškim bitem, katerega bi morali ljubiti, pa se morate vi takrat spomniti njegove duše, ki je še naprej podrejena telesnim omejitvam, pri čemer morate vedeti, da duša pripada Meni, celo če se Mi njena volja še naprej zoperstavlja. Vi vsi ste namreč Moji otroci, tako da morate vašega bližnjega imeti za vašega brata in skupaj težiti k Očetu. Združiti vas mora Ljubezen, s čimer boste potem pokazali, da ste otroci istega Očeta. In ta Ljubezen vam mora preprečiti vsakršen sum ali obsojanje vašega bližnjega; Ljubezen vam mora pomagati nositi vsako njegovo slabost in napako. Vi se morate samo vedno zavedati tega, da je njegova duša lahko še naprej na nizki stopnji zrelosti, zaradi česar se človeško bitje obnaša tako, kot se pač obnaša, celo če vam to ni všeč. Vi ne bi smeli ostro soditi, ker boste potem tudi Mene motivirali, da vas na enak način (*ob*)sodim; nihče namreč ni brez napake in nihče izmed vas še ni uresničil stopnje zrelosti, ki bi izključila nepopolnosti ter slabosti. Vendar pa vas Jaz vseeno prenašam z večjo od največje Ljubezni in potrpljenjem in vas ne sodim strogo (*Matej 7:1-5*). In zaradi tega sem vam Jaz dal zapoved, da ljubite vašega bližnjega kakor samega sebe (*Matej 22:39*)... Če izpolnite to zapoved Ljubezni do bližnjega, potem boste preko njegovih napak in slabosti razprostrli pajčolan usmiljenja, pri čemer mu boste vedno samo poizkušali pomagati in v njem vedno samo prebuditi vzajemno Ljubezen, če mu dovolite, da (*ob*)čuti vašo Ljubezen. To Besedo Jaz usmerjam vsem tistim izmed vas, ki ste še naprej podvrženi temu, da izpostavljate napake svojih bližnjih, ker vi na ta način prikazujete vaše lastno pomanjkanje Ljubezni, zaradi česar potem tudi nimate pravice, da obsojate vašega bližnjega. In če delate tako, vi sami postajate grešni, ker kršite zapoved Ljubezni... Zaradi tega, če želite biti

Moji otroci, se morate vi ravno tako potruditi izpolniti Očetovo voljo, ki pa vedno želi samo to, da ljubite eni druge, ker drugače pripadate Mojemu nasprotniku (*Satanu*), ki pa je brez vsakršne Ljubezni in si vedno prizadeva, da vpliva na vas tako, da bi vi nasprotovali zakonu Ljubezni. Toda ali vi ljubite vašega brata, če ste jezni nanj, če izpostavljate njegove pomanjkljivosti in slabosti, če ga strogo obsojate? Vi se morate naučiti prenašati njegove slabosti in mu pomagati... Potem boste vršili Mojo voljo in potem bo vaše obnašanje tudi pripeljalo do blagoslovov. Vi ga boste pridobili za vašega prijatelja. On si bo vzel k srcu vaš primer in vas bo želel oponašati, in njegovo notranje bitje bo ravno tako polno Ljubezni do vas, ker Ljubezen v zameno prebujata Ljubezen. In potem boste vi obenem tudi dokazali, da ste otroci istega Očeta, Čigar narava je čista Ljubezen, pri čemer vas bo potem Moja Ljubezen še bolj čvrsto zajela, tako da bodo vaša srca postala vse bolj pripravljena ljubiti na način, da bodo ona to Ljubezen predala dalje drugi osebi. In potem boste zares Moji resnični otroci, kakor je to Moja volja. AMEN

..... 8.

Nepristranska Ljubezen...

..... †
.....

Bertha Dudde, št. 8711, 30. december 1963

VEZA LJUBEZNI MORA POVEZOVATI VSE BREZ RAZLIKE...

Edino Ljubezen vas bo vedno in vselej vodila do popolnosti... In ta Ljubezen se mora razplamteti globoko v vašem srcu. Ona mora izpolniti celotno vaše bitje in motivirati vsak vaš namen ter delovanje. Potem boste vi vedno vse bližje popolnosti; potem lahko rečete, da ste bili ponovno rojeni, ker ste se vi ponovno spremenili v vašo temeljno naravo. Vendar pa so le maloštevilni, ki dosežejo to visoko stopnjo Ljubezni, medtem ko so še na Zemlji. Toda Jaz že njihovo voljo sprejemam kot dokaz Ljubezni... voljo, da Me želijo doseči (*da želijo priti do Mene*); že zgolj hrepenenje po Moji prisotnosti vedno dokazuje njihovo Ljubezen do Mene...

Vi ljudje ne morete zbrati te goreče Ljubezni do Mene in do vseh ustvarjenih bitij, ki pa vas že na Zemlji oblikuje, da postanete božanski. Vi živite v svetu, ki je brez Ljubezni, in to ima ravno tako učinek na tiste, ki so sami pripravljene ljubiti, toda katerim je zaradi nenehne neljubeznivosti znotraj onemogočeno, da bi bili dejavni v Ljubezni, katera bi lahko prebudila vzajemno Ljubezen. Vendar pa bi morali vi vseeno delati na duši; vi bi morali ljubiti celo takrat, ko vas sovražijo, pri čemer se boste dvignili iznad sebe in

postali sposobni za še večjo Ljubezen. In vi lahko še kako verjamete v to, da vi to lahko naredite... samo če bi vedno molili k Meni za moč takrat, ko ste vi sami prešibki.

Ni neke posebne vrednosti v tem, če ljubite nekaj, kar je dobro in lepo... Toda pokazati Ljubezen osebi, ki grdo ravna z vami oz. ki ima veliko pomanjkljivosti ter napak, pa je veliko težje, toda veliko bolj hvalevredno (*pohvalno*). In potem se bo dejansko dvignila vaša stopnja Ljubezni, tako da se boste vi vse bolj in bolj približevali Meni, Večni Ljubezni. Da pa bi vi to lahko naredili, se morate odpreti za Moje žarke svetlobe... vi Me morate prositi, da omehčam vaša srca, da sem Osebnost dejaven v vas, čim se srečate z ljudmi, ki so zlonamerni oz. ki se vam ne zdijo prijazni.

Vzemite v poštev dejstvo, da so vsa človeška bitja Moje žive stvaritve, da Jaz želim vrniti vse ljudi kot Moje otroke, da imate vi vsi istega Očeta, da pa niso vsi ljudje dosegli enake stopnje zrelosti, katero bi vi lahko in katero ste bili sposobni doseči na Zemlji. Vendar pa bi morali biti vsi vi povezani z vezjo Ljubezni, ker vi lahko edino po poti Ljubezni pomagate tudi tistim manj zrelim ljudem, da dosežejo višjo stopnjo popolnosti. Namreč nobeden žarek Ljubezni, ki ga vi pošljete, ne bo ostal brez učinka, tako da bo on vedno imel koristen učinek na dušo, ki je še naprej obdana z gostimi sloji.

Vi takšnim osebam lahko pokažete Ljubezen edino tako, če vzamete v poštev slabo kvaliteto njihovih duš, katere se morajo še naprej mučiti (*naprezati*) in se dolgo časa boriti, dokler popolnoma duhovno ne dozoriijo. In če se vi... čim ste soočeni s takšno osebo... takoj spomnite Mene in Mojega sevanja Ljubezni, katero pa je vadno dostopno in samo želi, da ga vaša srca sprejmejo... je tako dovolj že samo kratek klic k Meni v Jezusu Kristusu, da vas osvetlim in vam omogočim, da ljubite vaše bližnje človeško bitje, katerega pa vam Jaz ne pošljem brez razloga, da se srečate z njim; on bi namreč moral preko takšnih srečanj ravno tako kakor vi dozoreti, vendar pa vi znotraj vas čutite odpor do tega...

Vi ne bi smeli nikoli na prvo mesto postaviti vaših lastnih interesov; vi se ne bi smeli nikoli spraševati, ali so takšna srečanja koristna za vas same, ampak vedno videti situacijo druge osebe in ji poizkušati pomagati. Namreč, ali bi Jaz dovolil, da se vam zgodi nekaj, kar bi bilo škodljivo za vašo dušo? Ljubezen bi morala vse bolj blesteče sijati znotraj vas in Moj žarek Ljubezni bo vedno tekkel k vam... Toda če vi premišljate o tem in kakršnokoli srečanje s človekom presojate, pri čemer sprejemate posvetne ukrepe, da bi se mu izognili, potem vi tedaj ne delujete z Menoj, tako da vi obenem tudi ne morete pričakovati pomoči od Mene.

Vse, s čimer se srečate v zemeljskem življenju, se zgodi zgolj zaradi dozorevanja vaše duše. In vi se temu ne bi smeli izogibati, ampak bi morali sprejeti izziv z uporabo Moje moči, pri čemer boste vi lahko izvlekli bogate blagoslove za vas same, kot tudi za vašo

bližnja človeška bitja. Vi dejansko lahko razvijete visoko stopnjo ljubezni v vas, če Me le mentalno (*po*)kličete in molite za pritok Moje moči, s tem pa tudi za Mojo razsvetlitev (*iluminacijo*) Ljubezni; in odprite se, da bi jo prejeli.

In zato je obenem tudi ta zahteva, da Me ne izključite iz vaših misli... in to je ključ, to je edina razlaga, katero potrebujete, da pridete do stanja popolnosti, medtem ko ste še na Zemlji... Čim Me namreč vaše misli nenehno sprejemajo, mora ravno tako na vas nenehoma vplivati Moja moč Ljubezni, tako da sem potem Jaz tudi lahko vedno z vami... Moja prisotnost torej daje dokaz vaše združitve z Menoj, ki pa je vedno uresničena preko Ljubezni.

Zato bi vas Ljubezen lahko že na Zemlji popolnoma deificirala (*naredila božanske*). Toda ker ste jo vi le redko sposobni dvigniti do visoke stopnje, boste morali vi ravno tako trpeti in s trpljenjem razkrojiti pokrov duše... Vendar pa ne glede na to, kaj se vam zgodi, je vse zelo dobro premišljeno in bo vedno zgolj koristilo vašemu najboljšemu interesu, vse dokler ste se pripravljene vrniti k Meni in vstopiti v končno združitev z Menoj, ki pa vam bo zagotovilo večno življenje v blaženi sreči. AMEN

9.

Pravično razmišljanje in delovanje...

†

Bertha Dudde, št. 1776, 14. januar 1941

PRAVIČNO RAZMIŠLJANJE IN DELOVANJE...

Pravičniku se ne bo nikoli potrebno sramovati svojih dejanj, četudi ga zaradi tega njegovi bližnji ne priznajo. Načelo pravičnega je namreč to, da za vse storjeno lahko prevzame odgovornost do bližnjih in tako tudi do Boga. Bog bo vedno odobral njegova dejanja (*obnašanje*), vendar pa ne tudi bližnji, ker oni želijo priznati samo tisto, kar jim prinaša koristi. Tako da iz nekega pravičnega delovanja ni mogoče vedno izvleči koristi zase, kakor tudi bližnjemu to ne prinaša vedno zemeljskega blagoslova.

Vendar pa pravično razmišljanje duši koristi v zelo visoki meri, ker to kaže naklonjenost do Resnice, kot tudi voljo za to, da bi bil dober. Namreč samo tisti, ki želi dobro, bo tudi pravično misel imel za svojo lastno. In tako bo vsako pravično delovanje prineslo Božji blagoslov. Tisti, ki pravično razmišlja, bo prejel Božji užitek, pri čemer bo bližnjemu

dano, da prejme to, za kar ga včasih prikrajša človek, ki razmišlja nepravilno. Pravično delovati do bližnjega vedno pomeni, da njemu storiš ali daš to isto, kar človek želi samemu sebi...

Človek je lahko dobro vzgojen v pravičnosti, tako da ima on že od otroštva obveznost, da svoje lastne želje postavi izza svojih in da najprej uresniči tisto, kar je potrebno, da bi to koristilo bližnjemu. On mora skozi Ljubezen prejeti spodbudo, pri čemer se mora boriti proti takšnim sredstvom, za katere se lahko odkrito reče, da so nepravilna. On mora vedno delovati, kakor je najbolj pravično in po najboljši vesti. On ne sme nekoga imeti raje in pri tem prikrajšati drugega, ampak mora prositi za Božjo podporo, tako da bo potem nemogoče, da naredi nekaj, kar nasprotuje pravičnosti, kakor se mu zaradi tega ravno tako ni potrebno bati zemeljske oblasti. Tisti, ki je ljudem dal takšne zapovedi, bo namreč ravno tako vodil duha v človeku, da pravilno razmišlja, tako da bo on vedno vedel, kaj je pravično in kaj je nepravilno (*krivično, nepošteno*) in kaj je v skladu z Božjo voljo, pri čemer bo on sledil notranjemu glasu, ki pa mu resnično daje pravilne nasvete. AMEN

Bertha Dudde, št. 2392, 2. junij 1942

PRAVICA IN PRAVIČNOST... **POGUMNO ZASTOPANJE IN ZAVZEMANJE...**

Od tistih, ki se zavzemajo za pravico, se zahteva popolna (*absolutna*) odločnost. Oni morajo odkrito izpovedovati njihove najbolj notranje občutke, pri čemer se ne smejo bati, da jih bo svet obsodil; oni morajo zavreči vsakršen strah tam, kjer je v bližnjemu potrebno prebuditi občutek za pravičnost. Človeštvo se boji odkrito govoriti Resnico, tako da se najpogosteje pridružuje sodbi tistih, ki imajo moč in ugled. Oni se odrečejo lastni presoji (*mišljenju*), čim le ta ni v skladu z njihovo (*s tistimi v svetu*). To pa je priznavanje šibkosti, pomanjkanje samozavesti in znak strahopetnosti.

Torej Bog potrebuje borce, ki se brez razmišljanja soočijo z nasprotnikom (*Satanom*) in se borijo... ki sami pravično razmišljajo, pri čemer tako tudi bližnjim pomagajo, da dobijo občutek za pravičnost, da tako oni svobodno in odkrito govorijo... On Sam namreč lahko samo skozi njih govori ljudem, ker bi drugače moral človek govoriti proti svojim občutkom, če bi on sam sprejel mišljenja drugih, ki pa odstopajo od pravičnega razmišljanja. Bog od ljudi zahteva popolno predanost (*angažiranost, zavzemanje*) za Njegovo učenje, pri čemer pa to učenje kot najbolj pomembno postavlja zapoved Ljubezni kot pogoj za pravilen način življenja.

Tam, kjer se zanemarja to zapoved, je ravno tako nemogoče živeti pravično in po zakonu, ker je njun temelj Ljubezen do bližnjega. Tisti, kateremu primanjkuje Ljubezni, išče zgolj lastno korist, pri čemer izključuje pravično delovanje in razmišljanje. In ravno ta način delovanja mu mora biti pokazan, da bi se ga vzgajilo v pravično bitje. Zaradi tega mu je potrebno pokazati njegove napake in slabosti, da se tako nauči prepoznati sebe in da se usmeri k pravičnemu načinu življenja.

Če se dopušča njegovo nepravičnost, ne da se mu karkoli reče ali se to celo odobrava, potem bo prejel podporo za svoje napačno prepričanje (*mišljenje, názor*), tako da ne bo nikoli mogel priti do pravilnega spoznanja. Če človek želi služiti Bogu, potem on vsako besedo, vsako dejanje in vsako misel zaupa Njemu, pri čemer prosi za vodstvo in moč, tako da on potem lahko nemoteno govori in brez strahu izstopi za tisto, kar v srcu prepozna kot Resnico, kot tudi tisto, kar je pravično pred Bogom... on se trudi vplivati na bližnjega, da bi se pridružil njegovemu pogledu; on ga uči (*vzgaja*) jasno (*pravilno*) presojati, pri čemer mu želi vsaditi občutek za zakon in pravičnost, da se tako lahko tudi on sam zavzema za to tam, kjer je to primerno. AMEN

Bertha Dudde, št. 3224, 17. avgust 1944

PRAVIČNOST...

Pravičen način življenja vam obenem tudi prinaša Mojo Ljubezen, ker pravičnik ne misli samo na samega sebe, ampak ravno tako dovoli bližnjemu imeti to, kar se njemu samemu zdi vredno. Pravica vedno išče ravnovesje v vseh stvareh, tako da se bo človek, ki pravično razmišlja, ravno tako trudil, da pri vsakem njegovem delovanju lahko stopi pred Mene; on sam se bo zavedal odgovornosti in bo vedno prevzel odgovornost za svoje razmišljanje, pri čemer bo kot temelj celotnega svojega razmišljanja in delovanja vzel (*upošteval*) Moje zapovedi. Pravičnik namreč ne izključuje Ljubezni; on se vedno trudi poravnati in najti ravnovesje tam, kjer se je izgubil občutek za pravilno mero. Nepravičnost (*krivica*) je namreč pomanjkanje občutka za enakost; ona je pristransko delovanje oz. sodba in tako greh zoper Mojega reda, ker Jaz pazim na pravičnost v vseh stvareh.

Tam, kjer je Ljubezen, mora biti tudi pravičnost, tako da moram biti Jaz, kot Sama Ljubezen obenem tudi Sama pravičnost. In zato tisti, ki želi hoditi za Menoj in živeti življenje Ljubezni, ne bo nikoli mogel nepravično (*krivično*) soditi. Zato se bo on zgražal nad nepravičnostjo v svetu; trpel bo zaradi tega, ker ljudje nimajo v sebi želje po ravnovesju, ker jih samoljubje spodbuja na razmišljanje, ki ni v skladu z Božjim redom

in Božjim učenjem Ljubezni... Nepravično razmišljanje namreč izključuje Ljubezen; nepravičnost ne more prebuditi nikakršne Ljubezni, tako da je ona ovira za duhovni napredek na način, da se ljudje tega sploh ne zavedajo. Zato Jaz tistemu, ki nepravično razmišlja, ne morem dostaviti Moje Ljubezni, ker bi potem Jaz Sam deloval proti Sebi, kar pa ni v skladu z Mojim Bitjem...

Jaz resnično ne dovolim, da človek pade. Vendar pa Moja moč Ljubezni ne more prodreti do njega, ker je nepravičnost neka oblika samoljubja, ki zavrača (*preprečuje*) sevanje Moje Ljubezni. Nepravičen človek ni dovzeten za Ljubezen iz Mene; on bo sicer prejel moč, tako da jo bo fizično (*ob*)čutil, pri čemer pa vendarle ne bo opazil bližnjega, ki ravno tako potrebuje to moč. On bi vzel, toda ne bi želel dati, kar pa je nepravično razmišljanje, razmišljanje, ki zaduši vsakršen občutek za pravičnost, čim on nekaj izkoristi zase in pri tem bližnjega prikrajša za to... In zato Jaz nepravičnosti ne morem oskrbeti z Ljubeznijo, z darom, za prejetje katerega je predpogoj pravičnost, ker je Moje Bitje pravičnost in Ljubezen, pri čemer pa Moj dar zahteva isto stvar... da človek živi pravičen način življenja, da bi Jaz k njemu usmeril Mojo Ljubezen. AMEN

Bertha Dudde, št. 7326, 5. april 1959

PRAVIČNOST...

Pravičnika bo tudi v Mojem kraljestvu pričakala pravičnost, ker tisti, ki pravilno misli in deluje na Zemlji, lahko tudi od Mene pričakuje svojo sodbo, ki ga bo do popolnosti zadovoljila. Vsak človek mora biti do svojega bližnjega karseda najbolj pravičen, kar pomeni, da mora on z njim ravnati kot z bratom, s katerim si deli vse, kar mu je dano od Očeta... On mora biti pravičen do njega oz. takšen, kot je to namera Očeta, kateri enako ljubi oba otroka in ne želi videti, da eden zanemarja drugega. To pa se predvsem nanša na duhovne dobrine, katere človek potrebuje za dozorevanje duše... In bližnjemu na Zemlji mora biti izkazana pravičnost, tako da on ne bo nikoli prikrajšan oz. da mu ne bo nikoli po krivici storjena škoda. Vendar pa je zemeljsko gledano neizbežno nujno to, da bodo ljudje različno oskrbljeni z zemeljskimi dobrinami, ker je to utemeljeno v Mojem večnem načrtu odrešenja, da različne življenjske okoliščine posameznih ljudi zopet služijo za to, da povečajo voljo za vzajemno pomoč, pri čemer so prostovoljno dajanje oz. prostovoljno pomaganje dela nesebične Ljubezni do bližnjega, katere je potrebno prakticirati na Zemlji v namen lastnega izpopolnjevanja. Toda pomagati duhovno svojemu bližnjemu pa pomeni še globljo Ljubezen do njega, ker je potrebno vsakega vrniti k Očetu, ker mora vsak človek najti pot k Meni. In zato mora vsak človek

gledati drugega kot svojega brata, ki ima enako pravico, tako da ga je potrebno sprejeti kot Mojega otroka, pri čemer nobeden človek ne sme verjeti tega, da zgolj njemu pripada ta pravica. In vsak mora pomagati svojemu bratu pri tem, da duhovno dozori... čeprav pa je sedaj potrebno najprej sprejeti voljo za to. In tedaj človek svojemu bližnjemu izkaže pravičnost, ko mu najprej da v roke sredstvo za doseganje popolnosti. Toda kako se on potem obnaša do te njemu izražene Ljubezni, za to mora on sam odgovarjati. Torej pravičniku je nagrada zagotovljena... Jaz bom enako ravnal z njim; njemu bo dano tako, kot je on sam delil... In tako je pravičnost, delo Ljubezni do bližnjega to, da mora biti vsakemu človeku dano na razpolago to, česar on sam ne poseduje, kar pa je potrebno za odrešenje (*zveličanje*) njegove duše... in človek, ki je lahko deležen tega (*kateremu je to dano*), mora pravično misliti na svoje brate, ki niso v enakem položaju, pri čemer jih je potrebno zemeljsko in duhovno oskrbeti, ker je tudi on sam oskrbljen od Mene, kateri najdem Svoje veselje v pravičnosti, pri čemer blagoslovljam vsakega, ki pravilno misli in deluje, kot to tudi zahteva pravilna Ljubezen do bližnjega. In tako bom Jaz enako ravnal s človekom v duhovnem kraljestvu. On bo blagoslovljen, ker pravičnost pripada Mojemu izvornemu Bitju, kateremu se morate vi ljudje prilagoditi... ona pripada Bitju Ljubezni, v katero se morate vi ponovno oblikovati na Zemlji; in to je vrlina, ki je bila vaša lastna na začetku in katero morate vi znova sprejeti, če se želite kot popolni vrniti k Meni, v vašo Očetovsko Hišo. AMEN

..... 10

Bodite usmiljeni!... Razlaga Božjega usmiljenja...

..... †

Bertha Dudde, št. 6352, 11. september 1955

BOŽJE USMILJENJE...

Vi vsi ste deležni Božje dobrotljivosti in usmiljenja, ker je Njegova Ljubezen neskončna tudi do vseh tistih Njegovih stvaritev, ki se nahajajo v bedi, ki se Mu še vedno upirajo, tako da dejansko nimajo nikakršne pravice na Njegovo Ljubezen... zaradi česar se usmiljenje ukvarja z njihovo težavo. On se ne more razjeziti, ampak lahko samo ljubi, želi odpustiti in pomagati. Nobeden greh ni tolikšen, da mu Njegova Ljubezen ne bi želela odpustiti, tako da je stvar samo v Njegovi pravičnosti, ki mora ohraniti nek določen red, zaradi katerega On ne more blagosloviti Svojih bitij, vse dokler se mu le ta upirajo.

Toda On bo naredil vse, da bi odpravil njihov odpor, da bi potem lahko dal Sebe do popolnosti. Zato Bog ne kaznuje ne glede na to, kolikšna mera greha je izpolnjena, ampak poln sočutja gleda na grešnika in pri tem izliva nanj milost za milostjo, vse dokler se ne spreobrne in se prostovoljno usmeri k Njemu, da bi potem od Njega prejel popolno odpuščanje. Bog Sam je namreč Ljubezen (*1 Janez 4:8, 16*), tako da se Ljubezen ne more razjeziti, ampak zgolj gleda na to, kako osrečiti. Bog je usmiljen sodnik vsake duše oz. od Njega se lahko vedno pričakuje odpuščanje, ker je Njegova Ljubezen neskončna.

Edinole takrat, ko se duša upira, ona potem izziva Božjo pravičnost, ker je le ta zakon večnega reda, tako da njen odpor onemogoča delovanje Božje Ljubezni, zaradi česar je tudi delo usmiljenja brezkoristno. In tako je največja Božja skrb zgolj sprememba človekove volje, ki potem dovoljuje, da Njegovo usmiljenje lahko ukrepa, ko duša pade in se ne more več sama dvigniti. Potem potrebuje pomoč, katere si ona sicer ne zasluži, vendar pa je tudi ne zavrača. Potem ona lahko skozi milost postane blažena, ker se usmiljena Ljubezen sklanja k nesrečnim.

Toda sočutje pozna samo Tisti, Ki pozna neskončno bedo tega, kar vene (*propada*) v breznu. Zato tudi človek lahko (*ob*)čuti usmiljenje takrat, ko se zaveda usode padlega, celo ko tega ne more izmeriti s svojimi čustvi. Toda spoznanje o nesreči padlega lahko v njem prebudi neko globoko usmiljenje, tako da potem, če se z usmiljeno Ljubeznijo usmeri k tem dušam, ki so oddaljene od Boga, če potem pokliče Boga za pomoč za te nesrečne duše, lahko njegov klic usmiljenja zlomi odpor v teh dušah, ker čutijo Ljubezen tistega, ki moli, zaradi česar bodo postale bolj voljne (*pripravljene poslušati*). Usmiljena Ljubezen je kot znak najvišje zrelosti duše izjemno cenjena s strani Boga, znak človekove resnične Ljubezni, ki pa ne more nikoli ostati neučinkovita. Bog je usmiljen do vsake duše, tako da bi bilo resnično že vse osvobojeno iz brezna, če bi bila Njegova usmiljena Ljubezen sprejeta brez odpora. Vendar pa čim naleti na odpor, ona ostane neučinkovita.

Zato vsako stanje bede (*revščine*), vsaka nesreča ni bitju poslana od Boga, ampak je ona posledica svobodne volje, proti kateri pa niti Božja milost ne more ničesar storiti, ker vedno deluje zgolj v Ljubezni na voljo bitja, da bi ono spremenilo in osvobodilo pot usmiljeni Ljubezni, da bi tako bitje dopustilo biti zajeto in pritegnjeno z usmiljeno Ljubeznijo. Vsako delo odrešenja je delo usmiljenja, ker mora biti bitje osvobojeno od sebi-zadane bede (*oz. od bede, katero si je duša sama zadala*) tam, kjer mora pravica odrediti kazen, če prej ne pride usmiljenje in vse do konca ne poizkuša zlomiti odpor.

Proti odporu celó usmiljenje ne more ničesar storiti, tako da potem pravica deluje na bitje v skladu z veličino odpora. Božja Ljubezen nikoli ne odneha, pri čemer ta Ljubezen gleda, da reši vse, kar je nesrečno, tako da se bo Njegovo usmiljenje vedno znova

sklanjalo k Zemlji in zajelo tiste, ki se ji prepustijo. Toda Njegovi Ljubezni se ne more nobeno bitje dolgo upirati, ker je njena moč velika, tako da se bo pod to silo Ljubezni nekoč omehčalo tudi najboj trdo srce, pri čemer se Mu bo predalo v svobodni volji in bo za vekomaj blaženo srečno. AMEN

Bertha Dudde, št. 5943, 28. april 1954

USMILJENJE...

Vi bi morali prakticirati usmiljenje in se vedno zavedati tega, da bi bili vi brez Mojega usmiljenja za vekomaj izgubljeni... Usmiljenje je vedno utemeljeno na Ljubezni, Katera ne more gledati trpljenja in želi pomagati. Človek, ki čuti usmiljenje do svojih bližnjih, ni brez Ljubezni, ker ga drugače ne bi ganila njihova usoda. Usmiljenje je drugačna oblika Ljubezni... Ljubezen se namreč trudi osrečiti, medtem ko se usmiljenje predvsem trudi odpraviti trpljenje, tako da bo vsakega občutljivega človeka ganilo trpljenje bližnjega, pri čemer on samega sebe postavi v to težavo, tako da je lahko ganjen do same globine svoje notranjosti, zaradi česar je pripravljen pomagati...

Ljubezen je moč prakticirati tudi brez vidne težave, pri čemer človek lahko popolnoma nesebično daje z željo, da bi osrečil. Vendar pa težava bližnjega lahko ravno tako gane človeka, ki je bolj hladnega srca... pri čemer potem izstopi usmiljenje, ki razplamti Ljubezen v človeku; težava drugih spodbuja na delovanje v Ljubezni, pri čemer bo delo usmiljenja prineslo tudi Moje usmiljenje ljudem, ko se oni nahajajo v težavi. Jaz vidim vse vaše grehe in slabosti, in žal Mi je vašega stanja, četudi ste si sami krivi za to... Tako bi morali tudi vaše usmiljenje usmeriti k tistim, ki so se zaradi lastne krivde znašli v težavi. Usmiljenje mora izstopiti pred pravico (*Jakob 2:13*); ono mora biti usmerjeno k tistim, ki si tega niso zaslužili, ker je tažava bližnjega dejansko pokora za njegovo krivdo, vendar pa je kljub temu boleča in je vredna usmiljenja.

Kakšna bi bila vaša usoda, da se vas Jaz nisem usmilil in da vas Jaz Osebnost nisem odrešil (*plačal nadomestilo*) vaše velike krivde z Mojo Ljubeznijo... Vaša usoda bi bila dejansko upravičena, ker ste si jo sami izbrali v svobodni volji... Vendar pa Jaz vidim, kakor sem tudi videl zgolj vašo šibkost, vašo duhovno depresijo (*nizko duhovno stanje*) in vaše okove, katere vam je nadel Moj nasprotnik (*Satan*)... Jaz sem videl vašo nemoč, zaradi katere se vi ne bi mogli nikoli osvoboditi iz teh okovov...

In potem je Moje usmiljenje nastopilo namesto pravičnosti... Jaz sem vam pomagal, da se končno osvobodite teh okovov... Jaz sem vam na Zemljo poslal Odrešenika Jezusa Kristusa, v katerem sem se Jaz Osebnost utelesil in se boril proti tistemu, ki vas je držal v

ujetništvu... Moje usmiljenje vas ni moglo niti želelo več pustiti v njegovih okovih... Usmiljenje torej ni usmerilo pozornosti na vaš lastnen greh, ampak vam je pomagalo, da se osvobodite od njega...

Tako pa morate biti tudi vi usmiljeni. Vi morate pomagati (*8. april 1954*); Ljubezen vas mora spodbuditi, da odpravite težavo bližnjega; vi morate biti usmiljeni do tistih, ki so krivi in so zato pravzaprav izgubili pravico do vaše pomoči... Vendar pa vi ne smete gledati na njihovo krivdo, ampak na njihovo težavo... Usmiljena Ljubezen je dokaz, da vi še niste postali trdosrčni, da imate sočutje, pri čemer se čutite povezane s trpečimi. Zato se ne obračajte stran, ko se srečate z veliko težavo... in s svojo Ljubeznijo oskrbite tudi tiste, ki se nahajajo v breznu, pri čemer naj vam bo vzor Moje usmiljenje, ki velja za vse grešnike in katero Me je napeljalo k temu, da uresničim Delo Odrešenja... Vsi vi ste bili namreč krivi, vendar pa sem Jaz vzel na Sebe vso to krivdo in plačal zanjo s Svojo smrtjo na Križu. AMEN

Bertha Dudde, št. 6017, 6. avgust 1954

USMILJENJE...

Vi od Mene pričakujete usmiljenje, zato bi ga tudi vi morali dati tistim, ki vas prosijo zanj... Vi bi morali vzeti v poštev to, da ste vsi grešni in da vas Moje usmiljenje ter sočutje ščitita pred usodo, da bi bili za vekomaj izgubljeni... Vzemite v poštev to, da je bila Moja smrt na Križu delo usmiljenja ogromnih razmer, ker sem se vas Jaz usmilil v težavi, ki je bila povzročena z vašo lastno krivdo... Jaz sem se vas usmilil zaradi vaše šibkosti in teme, četudi je bilo to pravična posledica vaših grehov... Moja Ljubezen do vas je bila večja od Moje pravičnosti; Moja Ljubezen je uresničila delo zelo globokega usmiljenja... ona je vzela nase vašo krivdo greha in pokoro zanjo.

Zato morate biti tudi vi usmiljeni; vi bi morali ravno tako zanemariti krivdo vašega bližnjega človeškega bitja in zgolj videti ogromno težavo, v kateri se je znašel in mu pomagati, da se ponovno povzpne iz nje in vedno imeti v mislih to, da ste tudi vi prejeli Mojo milost oz. da morate prositi zanjo, če želite prejeti odpuščanje vaših grehov... Vaša Ljubezen mora biti tako velika, da vi zanemarite vso krivdo, da bi pomagali vašemu bratu. Vaše sočutje bi se moralo začeti tam, kjer bi pravica hotela nastopiti prva... namreč vi vsi, brez izjeme potrebujete Moje usmiljenje, da bi bili (*od*)rešeni vaše krivde.

Neko delo usmiljenja je dokaz iskrene Ljubezni do bližnjega; to je dokaz nežnega ter sočutnega srca, ki pa lahko vedno računa na to, da bo tudi od Mene prejelo usmiljenje.

Kjerkoli namreč Jaz odkrijem čisto in nesebično Ljubezen, bo Moja Ljubezen vedno pripravljena pomagati.

Zato ne bodite trdosrčni, celo če se zdi, da bi bila zavrnitev upravičena... Bodite usmiljeni in delujte tako, kot da delujete za vaše bližnje človeško bitje, ki si je nase naivno natovorilo bedo... Podarite mu Ljubezen in mu bodite na vsakršen način pripravljene pomagati. Poizkušajte olajšati njegovo usodo in vedite, da pri tem v zameno prebujate Ljubezen, pri čemer pa lahko dosežete veliko več... lahko mu naredite tudi duhovno uslugo; njegova duša bo namreč (ob)čutila vašo Ljubezen, tako da bo ona imela potrebo reagirati nanjo... In tam, kjer obstaja spodbuda na Ljubezen, pa obenem tudi obstaja upanje na odrešenje. AMEN

..... 11

Usmiljenje do ljudi v duševni in telesni težavi...

..... †

Bertha Dudde, št. 1032, 31. julij 1939

SOČUTJE... BOLNI IN SLABOTNI LJUDJE...

Poskrbite za bolne in nemočne, pri čemer vzemite v poštev, da oni trpijo in da potrebujejo vašo pomoč. Vi bi morali imeti sočutje in nenehno imeti v mislih korist teh ubogih ljudi, katerih fizične nesreče povzročajo, da je njihovo življenje neznosno. Vi bi morali poizkušati olajšati to trpljenje in jim vedno nesebično pomagati; to je Bogu prijetno. In ker ste vsi Božji otroci, bi morali ravno tako pokazati zanimanje eden za drugega in ne bi smeli dovoliti, da se v vas pojavi neusmiljenje ali ravnodušnost do vaših bližnjih človeških bitij. Kako pogosto se ljudje izognejo bolnim in nemočnim, brez da jim dajo besedo tolažbe, zaradi česar se ti ljudje počutijo zelo žalostno; oni so nemočni v njihovem stanju in so hvaležni za vsako besedo, ki jim je dana s strani Ljubezni... Toda kako pogosto morajo biti oni prikrajšani, ker ne prejmejo nobene ljubeznive besede. Oni so osamljeni in njihova duša je zajeta z zelo globoko žalostjo, ker je lačna Ljubezni in se le malo misli nanjo... In Gospod uči usmiljenje... in objublja večno blaženost, ker usmiljenje predpostavlja Ljubezen, tako da bo samo napor Ljubezni prinesel odrešenje duši. Usmiljenje je najčistejša Ljubezen do bližnjega, ker želi pomagati in ničesar ne pričakuje v zameno... Oseba je lahko bolna v telesu, kakor tudi v duši... in takemu prinesiti pomoč je vedno neizmerno dragoceno... govoriti besede tolažbe fizično šibkemu in iz dobro-dušne Ljubezni do bližnjega psihološko bolnemu ter slabotnemu ponuditi pravilno zdravilo... Telesno trpljenje se bo namreč

nekega dne končalo, toda ne bo se končalo tisto dušino, v kolikor se k njej ne pristopi preko dejavne Ljubezni do bližnjega s prinašanjem pomoči, da bi se izognila njeni težavi. Šibka in bolna oseba potrebuje veliko večjo podporo; telesna šibkost namreč pogosto dovoli, da tudi duša pade v stanje nemoči. Njej pa se lahko pomaga edino preko nesebične Ljubezni, ki pa tako rekoč dušo prebuja iz njenega letargičnega (*duševno otopelega*) stanja in jo stimulira, da poskrbi za izboljšanje njenega stanja. Potem pa bo človeško bitje potrpežljivo preneslo tudi njeno fizično trpljenje, če je duša le prišla do pravilnega spoznanja preko dejavne pomoči njenega bližnjega človeškega bitja, ki jo je podpiralo v času njene težave. Vsaka oseba, ki je usmiljena, lahko podeli brezštevne blagoslove; zemeljski otrok bo namreč to doživel na nek zemeljski, kakor tudi na duhoven način. In oseba, ki se jo na ta način vzame v poštev, bo morala (*ob*)čutiti olajšanje, pri čemer bo zaradi duhovne moči, ki pa sije z vsakim delom Ljubezni, svoj pogled usmerila navzgor. Tako bosta Ljubezen in sočutje do bolnih ter šibkih ljudi pripeljala do veliko večjega blagoslova... Ona bo pomagala izboljšati fizično stanje bolnega ter nemočnega, pri čemer bo obenem tudi izjemno blagodejna za dušo. In zaradi tega jim ne pozabite ponuditi vaše pomoči in dobro-dušnega sočutja; fizično in duhovno jih postavite na noge ter na ta način dovolite, da čas njihovega trpljenja obenem tudi postane čas duhovnega dozorevanja za njih... In Gospod bo blagoslovil tiste, ki so polni sočutja do njihovih trpečih bližnjih človeških bitij. AMEN

Bertha Dudde, št. 3460, 9. marec 1945

»BLAGOR USMILJENIM...«

Blagor usmiljenim, ki njihovemu bližnjemu nudijo podporo v težavi in nesreči ter mu jo pomagajo premagati... Moja milost vidno počiva na njih, ker oni izpolnjujejo Moje zapovedi; oni ljubijo Mene Oseбно, ker z Ljubeznijo sprejmejo njihove bližnje, Moje žive stvaritve... Tisti, ki je nemočen in zapuščen, bo hvaležen za Ljubezen, ki mu je ponujena, kar pa bo v zameno prebudilo Ljubezen. Vi na Zemlji ne morete oceniti pomembnosti tega... dejstva, da vsaka iskra Ljubezni predstavlja osvoboditev izpod nasprotnih sil, spremembo, ki pomeni začetek vrnitve k Meni, kar pa se lahko zgodi edino v Ljubezni. Ljubezen-ska pomoč bo vedno pomenila tolažbo za osebo v vsaki zemeljski ali pa duhovni težavi. Ljubezen daje moč, ker navsezadnje izhaja iz Mene, večne Ljubezni in ima lahko edino učinek, da daje življenje. Pomagati nekemu rojeva pozitivne misli in občutke; to se dotakne duše druge osebe in jo spodbuja na podobna delovanja. In vsaka dejavnost Ljubezni oddaljuje osebo od Mojega nasprotnika (*Satana*), pri čemer le ta zmanjšuje njeno oddaljenost od Mene.

Izvajati dela usmiljenja je v času težave bistvenega pomena, ko sta duša in telo bolna, ko morajo psihološke bolezni povzročiti psihološke težave, da bodo tako ljudje prišli k pameti in našli stezo do Mene. In vi jim kažete to stezo, če ste usmiljeni, če vi v nesebični Ljubezni do bližnjega telesno in duševno postavljate na noge vaše bližnje človeško bitje z ljubeznivimi deli, besedami tolažbe in ljubeznivo skrbjo. Potem bosta telo in duša lahko okrevala; slednja namreč (*ob*)čuti moč Ljubezni, pri čemer postaja močna in pripravljena stremeti k Meni... Ljubezen bo v zameno prebudila Ljubezen. In tam, kjer je bila prižgana iskra Ljubezni, lahko Jaz Osebnost delujem, ker Jaz ne morem biti nikjer, kjer ni Ljubezni. Toda tam, kjer sem Jaz, se bo težava končala... v skladu s stopnjo Ljubezni, katero čuti oseba.

Zato poizkušajte goreče prižgati vzajemno Ljubezen (*Ljubezen za Ljubezen*), tako da boste vi boste (*od*)rešili duše preko vaših del usmiljenja... Odrešenje duš bo pripeljalo do blažene usode za vas v onostranstvu, kjer pa bo edino Ljubezen cenjena. In duše vam bodo za vekomaj hvaležne, da ste jim pokazali pravilno pot. AMEN

..... 12

Delo na sebi... Sadovi... Strnjene zapovedi... Knjiga življenja...

..... †

Bertha Dudde, št. 0451, 5. junij 1938

**»PO NJIHOVIH SADOVIH JIH BOSTE PREPOZNALI«...
DUHOVNA LENOST...**

Torej po njihovih sadovih jih boste prepoznali... Ta Beseda vam mora služiti kot smerokaz, da je ta, ki hodi v Gospodarju, tudi navzven prepoznaven, iz česar lahko vidite, da se obljube Božje Besede zanesljivo uresničujejo pri tistih, ki tudi živijo in delujejo v skladu z njo v Ljubezni. Nevarnost za ljudi je vedno ta, ko nekateri verjamejo, da je Gospodarjeve zapovedi dovolj izvrševati zgolj s samim poslušanjem ali formalnim izvrševanjem nevedenih dolžnosti... Toda njim primanjkuje tega, da se intimno (*s srcem*) poglobijo v Kristusov Nauk, ker samo znanje o Božji Besedi ne more nikoli obroditi sadov, katere je Bog obljubil tistim, ki Ga ljubejo in goreče izpolnjujejo Njegove Zapovedi. Tako obstaja nevarnost, da človek ne prepozna pravilno samega sebe oz. da na celotni svoji življenjski poti ostaja v duhovni lenosti, ne da bi bil pri tem plodonosen. Kako lahko človek, ki ni nikoli dejaven v Ljubezni, govori o Zapovedih Ljubezni do bližnjega, pri čemer jih obenem tudi želi razumeti... kako bi se človek lahko ponižno priklonil pred Gospodarjem, če te ponižnosti ni nikoli poizkušal uporabiti na samemu

sebi, kot je to tudi zamišljeno... če on želi biti iznad svojih bližnjih, pri čemer površno uporabljaja Božjo Besedo in se samovšečno izraža pred drugimi... Ljudje težko vložijo napor za delo, da sebe spremenijo v nove ljudi, ki so oblikovani povsem po Božji volji... Oni se težko ločijo od starega in oblečejo novo obleko, pri čemer pa se vendarle z usti strinjajo z vsem, kar jih uči Božja Beseda... In če Božja Beseda ne doprinese k človekovi prosvetlitvi, da je tako moč prepoznati sadove njihovega truda... potem se na njih ravno tako ne morejo izpolniti obljube Božje Besede... Besede so sprejete kot prazne, pri čemer bo tudi odmev prazen... Manjkal jim bo blagoslov, če se ne začnejo resno truditi slediti Božjim Zapovedim. To pa zahteva samoodrekanje, trdno voljo in premagovanje... toda sadovi tega so očiten dohovni uspeh... In človek, čigar težnja je blagoslovljena s temi sadovi, lahko deluje z neznanskim vplivom na njihove bližnje... Ljubezen namreč lahko uči samo tisti, ki je sam dejaven v Ljubezni... ki sam živi v ponižnosti, lahko drugim pokaže pot do blagoslova, pri čemer bo njegov primer vedno opogumil ljudi; in ljudje bodo sledili prizadevanju nekega takšnega Božjega služabnika, ki je prepoznaven po njegovih sadovih, kar pa je potrebo osvojiti s trdno voljo in veliko Ljubeznijo do Gospodarja... Zato molite za moč volje in za moč, da ljubite s celim srcem, da vas bo tako Gospodar slišal in blagoslovil. AMEN

Bertha Dudde, št. 3183, 3. februar 1955

ZAPOVED LJUBEZNI...

Jaz vam dajem samo eno zapoved: Ljubite eden drugega... Z Ljubeznijo boste premagali vse in skozi Ljubezen boste vi povezani z Menoj; Jaz bom hodil poleg vas in vas vedno vodil. Izpolnjevanje zapovedi Ljubezni je najzaneslivejše zagotovilo za življenje v Mojem redu, ker je potem vse, kar storite, tudi blagoslovljeno s strani Mene, tako da vi potem tudi ne morete storiti ničesar, kar Mi ne bi bilo všeč, kar ne bi bilo v skladu z Mojo voljo... In če vi živite v skladu z Mojo voljo, mora to obenem tudi urediti vaše življenje; to mora prinesiti zemeljski in duhovni uspeh (*rezultat*)... telo in duša morata biti prepričana v to, da jih drži Moja Ljubezen, da sta prišla do miru in harmonije... že na Zemlji, kakor tudi nekega dne v duhovnem kraljestvu... Ljubezen je namreč zakon večnosti, tako da če človek živi v Ljubezni, on vstopa v večni red... on se Mi ne upira več, ampak je v skupnosti z Menoj... Moja prisotnost pa obenem tudi zagotavlja urejen način življenja... ker je celotno neurejenost, vse negativno, celoten nesklad... moč najti samo tam, kjer se živi v nasprotju z Mojim večnim redom... kjer se živi brez Ljubezni... kjer je porušena vsa harmonija... kjer Jaz Osebnost ne morem prebivati... ni prepoznana vrednost Ljubezni, zaradi česar ljudje ne opazijo tega, kar bi jih lahko izjemno osrečilo, tako da oni sami sebi ustvarjajo bedno situacijo, ki pa ne bi bila potrebna... oni sami sebe prikrajšajo za svetlobo in moč, kar pa si oni lahko zlahka

pridobijo skozi delovanje v Ljubezni... To zares ni toliko očitno vidno (*pokazano, razodeto*), da ne bi ljudi napeljalo na delovanje v Ljubezni iz sebičnih motivov, ker bi potem zagotovo izostal učinek. Torej vsakemu, ki je samega sebe oblikoval v Ljubezen, sta zagotovljeni svetloba in moč, ki pa ga sedaj osrečujeta, ker se on ne boji več nikakršne zemeljske težave; on je prepričan v Mojo pomoč v vsaki življenjski situaciji, ker je on skozi delovanje v Ljubezni dosegel močno vero v Mojo Ljubezen in Mojo moč, tako da se on brez razmišljanja predaja Meni, Katerega čuti v svoji bližini... on živi z Menoj, pri čemer se vedno zaveda Moje prisotnosti, zaradi česar je prežet z močjo, ki preprečuje, da bi bil v strahu ne glede na to, kaj se zgodi, ker on ve, da je on skupaj z Menoj in da ga Jaz ne bom nikoli več zapustil... Vendar pa ima to notranje prepričanje in moč vere samo tisti človek, ki se je oblikoval v Ljubezen... zaradi česar vas Jaz nenehno opozarjam: Oblikujte se v Ljubezen... Delajte na sebi, da vi tako lahko vse ljudi srečate z Ljubezni... Odložite vsakršno nepotrpežljivost, vsako nezadovoljstvo, vsak občutek sovraštva. Podarite Ljubezen vsem vašim bližnjim; pomagajte jim, če oni potrebujejo vašo pomoč; bodite pravični in miroljubni, usmiljeni in krotki, celo če vam oni ne vračajo z enako Ljubezni... Razumite in odpustite... ker je človek, ki nima Ljubezni (*ki je krut, neusmiljen, neljubezniv*) bolan v svoji duši, tako da mora on zelo trpeti v tej bolezni... Osvobodite se tega, ker je to delo, v katerega morate vi sami vložiti in katerega ne more nihče narediti namesto vas... Vendar pa vam to delo na samim sebi prinaša velik blagoslov... že na Zemlji in tudi nekega dne v duhovnem kraljestvu. AMEN

Bertha Dudde, št. 0449, 3. junij 1938

KNJIGA ŽIVLJENJA... STRNJENE ZAPOVEDI...

Gospodar vsako minuto tvojega življenja pušča, da je odločujoča za večnost... Vse, kar delaš in misliš, je zapisano v Knjigi življenja, tako da moraš ti budnega duha vedno paziti na to, da stran za stranjo te Knjige izpolnjuješ z dobrimi deli in dobrimi mislimi... ti si odgovorna za vsa tvoja delovanja in postopke... in če je torej to vedno v skladu z Božjo voljo, potem bo nepričakovana blaženost nagrada za tvoja dela in za tvojo pot na Zemlji. Zato usmeri pozornost na sledeče: nikoli ne dovoli tega, da tvoj bližnji zaman prosi, ampak daj in izpolni vsako prošnjo, ki pride do tvojega ušesa, kolikorkoli je tebi mogoče... Nobenega človeka ne imej za majhnega (*nikar ga ne ponižuj oz. ne misli, da si več vreden...*) na glede na njegov še tako nizek položaj (*v svetu*), tako da mu izkaži spoštovanje, ki mu pripada pred Bogom... Tvojemu bližnjemu bodi svetovalec v telesni in duhovni težavi, ko on tava izgubljen po svoji življenjski poti oz. ne more najti Božjega Gospodarja... Vendar jim v srcu odpusti za zlo, ki so ti ga storili in ne misli na maščevanje, ker to lahko stori edinole Gospodar, tako da morate vi ljubiti celo vaše

sovražnike... Ostanite ponižna v srcu in vedno prepoznaj neskončno veličino in Ljubezen Nebeškega Očeta, Ki se sklanja k najmanjšim bitjem Stvarstva in tudi k tebi, da bi te pritegnil j Sebi... Ostani povezana v najintimnejši Ljubezni s svojim Nebeškim Stvarnikom in Ga roteče prosi za Njegovo milost in Njegov blagoslov na vseh tvojih življenjskih poteh, da se bo tako povečala tvoja moč za to, da boš dejavna po Njegovi volji... Uri se v blagosti, miroljubnosti in usmiljenju, ker edino preko tega lahko postaneš Božji otrok in kot takšna lahko slišiš Gospodarjev glas... Prepoznaj to, da vse okoli tebe potrebuje odrešenje, tako da bodi pripravljena pomagati tam, kjer se gre za odpiranje srca za Odrešenje, ki pa prihaja edino iz Božje Besede... Z vso Ljubeznijo se spomni umrlih, ki se kot ti borijo za popolnost... Skozi molitev jim daj potrebno moč in podporo, ki jo oni potrebujejo... Vse to te lahko pripelje v neko duhovno stanje, kjer se bo delovanje Gospodarja vidno manifestiralo na tebi, ker bo samo tistemu, ki lahko prejme Božansko milost v vsej polnosti, ker se je on oblikoval tako, da je vreden tega, dana milost vidnega delovanja Gospodarja... ko se Gospodar lahko nastani v srcu, katerega je Ljubezen do Boga in do bližnjih tako raznoliko oblikovala, da stani Knjige življenja lahko vedno zabeležijo zgolj plemenita in dobra dela ter misli. Gospodar bo izbrisal krivdo ali se maščeval odvisno od tega, ali se je zemeljski otrok usmeril k Njemu ali stran od Njega... Zato se trudite oplemenititi sebe povsod, kjerkoli to lahko storite in hoditi po zemeljski poti, katera je Gospodarju všeč, da tako ne boste (*ob*)sojeni, ampak da boste imeli (*prejeli*) večno življenje. AMEN

»Avtobiografija« - Bertha Dudde

Objave »Notranje Besede« dobivam in zapisujem od dne 15. junija 1937. Da bi izpolnila želje mnogih mojih prijateljev, vam bom dala opis svojega zemeljskega življenja; kratko razlago o tem, kar sem prejela na duhoven način, kot tudi moje lastne občutke v zvezi vsega tega.

Rojena sem 1. aprila 1891. leta v Liegnitzu v Šleziji, to je današnja Poljska, kot druga hči nekega umetniškega slikarja. Otroštvo sem skupaj s svojimi šestimi sestrami složno preživljala v svojem starševskem domu. Eksistencialne težave sem spoznala že zelo zgodaj. Moji starši so potrebovali denar, tako da sem svojo nagnjenost k šivanju izkoristila za to, da bi bila koristna za svojo družino. Vendar pa so tudi poleg tega starši imeli denarne težave in s tem skrbi, tako da sem se vse do nedavnega trudila pomagati svoji družini.

Moji starši so bili različnih veroizpovedi. Oče je bil protestant, mati pa je bila katolik. Mi otroci smo bili vzgojeni v katoliški veri, vendar pa na nas ni nihče vršil pritiska ali nas pač prisiljeval, da moramo slediti cerkvenim običajem, tako da je pozneje lahko vsak od nas sam zase odločal o svoji verski pripadnosti.

Jaz osebno sem bila religiozna, toda doktrine katoliškega sistema nisem mogla sprejeti, četudi sem cerkev spoštovala. Enostavno nisem mogla na ven zastopati nekaj, česar moja notranja zavest ni s popolnim zaupanjem sprejemala. Tako sem prenehala hoditi v cerkev, od pridig pa sem slišala le malo in tudi nisem imela

nikakršnega poznavanja Biblije. Nisem brala nikakršne religijske ali pa znanstvene literature in se tudi nisem priključila nobeni drugi skupnosti ali religijski sekti.

Kdor pozna katoliško obliko vere, potem ve, v kakšnih težavah se znajde človek s svojo zavestjo, če se od nje želi osvoboditi. In Jaz ravno tako nisem bila od tega izvzeta. Toda v meni je ostalo vprašanje: kaj in kje je tisto, kar je pravilno (oz. ... »*kaj je Resnica in kje jo človek lahko najde*«)?

Pogosto, ko sem molila Gospodovo Molitev (»*Oče Naš*«), sem rotila Gospoda, da mi dovoli najti Njegovo kraljestvo. Ta molitev se je izpolnila 15. junija 1937. leta. Molila sem tiho ter poslušala svojo notranjost, bila sem popolnoma mirna. V takem stanju sem se večkrat nahajala, ker me je ob tem vedno prevzemal čudežen mir. In misli, katere so mi pri tem pritekale, v predelu srca in ne v glavi, so mi dajale tolažbo ter moč.

Takrat nisem še vedela, da so mi bile te misli »dane«, vse dokler nisem v nekem čudnem snu doživela nekaj, kar se je kasneje izpostavilo kot Resnica in kar me je spodbudilo, da te »misli« zapisujem.

Tako mi je nekega določenega dne, ko sem poslušala svojo notranjost, jasno in glasno prišel niz besed, katere sem zapisala. To je bilo prvo sporočilo, katero sem zapisala, in ono se je začelo takole: »**Na začetku je bila Beseda**«, **Te Deum (začetna beseda himne »Te Deum laudamus« oz. »Tebe Bog slavimo**«), **Stvarniku Neba in Zemlje**«. Vendar pa so se potem pojavili dvomi: »Ali sem to napisala sama od sebe?« Na kratko rečeno, borila sem se, molila ter doživljala mnoge notranje borbe, vendar pa so besede vedno ponovno prihajale kot reka, kakor velik tok modrosti, pred katerimi sem drhtela. Toda potem me je Sam Bog osvobodil dvomov; On mi je odgovoril in v Njegovi Besedi sem prepoznala Njega kot našega Očeta. Moja vera je rasla, dvomi so postajali vse manjši in jaz sem vsakodnevno prejemala ter zapisovala.

Vsebina zapisanega je presegala moje znanje: izrazi, katerih nisem nikoli slišala ali pa o njih brala, čudni pojmi v tujem jeziku, znanstveni pojmi, kakor tudi napotki so mi nezaustavljivo pritekali. In povrhu vsega tega še nikoli slišane ljubezenske izjave Nebeškega Očeta, katere dajejo zatočišče in razlago glede vseh vprašanj o naših življenjih ter o smislu našega obstoja.

Te »Besede« mi pritekajo na sledeči način. Po notranji molitvi in kratki koncentraciji poslušam navznoter. Tam se tedaj pojavijo jasno izražene misli, in besede ena po ena jasno tečejo, vedno tri ali štiri na enkrat, podobno radijskemu sporočanju ali meteorološkemu poročilu; in to počasi, da tako z lahkoto spremljam ter zapisujem en del stavka za drugim.

Besede zapisujem stenografsko kot pri diktiranju, brez da mislim ali pri tem konstruktivno sodelujem. Medtem pa nisem v nikakršnem stanju transa; poleg tega jaz stavkov ne oblikujem, ampak mi besede na določen način prihajajo, brez da pri pisanju zajemam pomen zapisanega.

Dneve ali celo tedne za tem ta stenogram prenašam v čisti zapis, brez da ga pred tem preberem: besedo za besedo, brez spreminjanja ali »izboljševanja« enega

edinega zloga; v nobenem primeru pa smisla rečenega ne obdelujem niti ga ne stiliziram. Trajanje enega takšnega diktata traja približno pol ure. Izrecno bi poudarila to, da ta proces ne nastaja kot proizvod kakršnegakoli pritiska oz. prisile niti se ne dogaja v ekstatičnem stanju. Vse se dogaja trezno in edinstveno, brez kakršnegakoli vznemirjenja ali vpliva moje lastne volje. Objavo lahko kadarkoli prekinem in po več urah ali celo dnevih sredi prekinjenega stavka enostavno nadaljujem, brez da sem to, kar mi je bilo prej dano, prebrala; Objava mi je ponovno tekoče diktirana v pero.

Moja volja torej ni prisiljena. Vse, po čemer hrepenim, je služiti Bogu in delati to, kar Njegova Sveta Volja od mene zahteva.

Resnično lahko rečem, da sem bila do te Resnice »vodena« in da so mi bili pojmi popolnoma tuji, kakor so to tudi morali biti. Šele leta pozneje sem našla potrditev tega, kar sem prejela, ko sem spoznala zapise štajerskega mistika Jakoba Lorberja. Nemogoče je opisati moje veselje ob branju velikih Lorberjevih del, »Velikega Janezovega Evangelija« in »Jezusovega otroštva«. Šele tedaj sem spoznala, da je bila tudi drugim ljudem dana Gospodova Beseda; da je Bog v vseh obdobjih govoril Svojim otrokom in da bo tudi v bodoče govoril, ker neskončna Očetova Ljubezen in milost drugače niti ne moreta.

V Lorberjevih zapisih sem odkrila isto to, kar je bilo tudi meni dano. Pogostokrat nisem razumela besede, katero bi prejela, vendar pa mi je Nebeški Oče v Svoji Ljubezni ob enem dajal tudi razlage. Dogajali so se tudi čudežni dogodki, katerih posamezno je sedaj nemogoče navesti, toda kateri pričajo o nepopisni ponižnosti ter Očetovi blagosti.

Postalo mi je jasno, da mi je moja pomanjkljiva izobrazba zaradi pomanjkanja denarja koristila. Pomanjkanje denarja in časa mi je preprečilo, da berem dobre knjige kot tudi, da obiskujem predavanja. Poznala sem samo naporno delo od ranega jutra do pozne večeri. Poleg tega pa sem vsakodnevno prejemale slastne obroke duhovne Besede, brez da sem sploh vedela, za koga sem to prejemale.

In ravno moje nepoznavanje Biblije in katoliške doktrine mi je omogočilo, da sem Besedo odzgoraj sprejela brez kakršnegakoli odpora. Moja izkušnja me uči, da je resen katolik ali protestant, čigar znanje je ukoreninjeno v dogmatskih teorijah, preveč vezan na njihovo dogmo, da bi sprejel ter prisvojil Božanske Objave brez odpora. Vendar pa obstajajo znanstveniki na več fakultetah, kateri s povečanim zanimanjem najresneje razpravljajo o teh Božanskih učenjih. In ne samo, da jih zanimajo neovrgljive razlage o nastanku materije in o možnosti njenega združevanja (*razkroja*), ampak tudi princip zmotnih učenj in raznih religijskih sistemov ter veroizpovedi.

V sporočilih, katere sem prejela, so te zmote zabeležene, in od vseh se zahteva usmerjanje pozornosti na vsako od teh napačnih učenj, kjerkoli se za to ponudi priložnost.

Vendar pa je vsakemu dana svoboda, da v svoje srce sprejme ali pač ne sprejme Gospodovo Besedo. Toda tisti, kateri je razumel duha teh Očetovih besed,

vendar pa ne deluje v skladu z njimi, samo še povečuje razdaljo med samim seboj in našim Nebeškim Očetom. Kadar ne sledi besedi opomina Ljubezni, se on s tem neizbežno postavlja pred zakon. Toda v tej enaki meri, v kateri ne bo spoštoval Božjih zapovedi Ljubezni, bo izgubil tudi Božjo Milost.

Z Božjo milostjo se ljudem ponovno daje Evangelij. In precej resno jim je usmerjena pozornost na namen ter cilj ljudskega obstoja. Namreč usmiljena Božja Ljubezen želi rešiti vse tiste, kateri se še lahko rešijo, preden pride preobrat, in on zagotovo prihaja. Čas, katerega so vsi jasnovidci in preroki vseh časov najavljali, Poslednji čas, je sedaj tu.

Glede na moje zapise Gospod med Svojimi otroki ne dela razlik: **»Pridite k Meni vsi«**, se glasi Njegov klic. Blagor tistemu, kateri posluša Njegove Besede in kateri Mu sledi. Bog ljubi Svoje otroke in On jih vse želi osrečiti, pa četudi oni ne želijo karkoli vedeti o Njem.

Zapisano: 22.11.1953

Podpisano: Bertha Dudde

V hrvaščino prevedli: Maja M., Zoran Ču. in Lorens N.
Uredil in sestavil: Lorens N.

Iz hrvaščine prevedel Sašo O.

www.zakajcistareshnica.com

www.sozo-hr.com

www.zastocistaistina.com

www.akademijavjecnogproljeca.org

www.youtube.com/c/ZAŠTOČISTAISTINA

www.youtube.com/c/ISUSOVERIJEČI

www.ljubavseohladila.com